

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
Public Art and Early Media Archive

אירועי אמנות תל-חי 83
תכתובת ועיתונות כללי

מכתבי הזמנה, גזרי עיתון, הודעה לעיתונות, רישומים (ללא זיהוי), מכתב
מקור החומרים: אמנון ברזל

Tel-Hai Art events 83

General correspondence and news clips

Invite letters, news clips, press release, sketches (unidentified), letter

Material source: Amnon Barzel

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
למידע נוסף צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

TEL-HAI 83

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 83

מפגש אמנות בת-זמננו

אני שמח לכתוב אליך כדי להזמין להשתתף במפגש אמנות בת זמננו 'תל חי 83'.
המפגש ייפתח ביום 31 באוגוסט 1983 וימשך ארבעה ימים. הוא יערך בתחום מכללת תל חי
שבגליל העליון, בחללי פנים ובנוף הפתוח.
ישתתפו במפגש כ-50 אמנים ותאורטיקאים מישראל, אירופה וארצות הברית, כשתחומי
הפעילות המרכזיים בו יהיו:

פיסול בסבע

עבודות בחללי פנים

מיצגים, מופעים, וידאו

לדורך ביצוע היצירות והתקנתן, העמדתן לרשות המשתתפים, אמצעים טכניים, חומרים, אנשי
מקצוע ואסיסטנטים.
הזמנה זו כוללת אירוח מלא, בקיבוצים שבאזור תל חי, והאמנים יוכלו לשהות במקום כחודש
לפני פתיחת המפגש לצרכי בניית והקמת עבודתם.
עם פתיחת המפגש יוצא לאור קטלוג דו-לשוני (עברית ואנגלית), בו יוקצו לכל אמן שניים
עד ארבעה עמודים, ויכללו בו תקצירי היצירות שייבחרו בסמפוזיון שיערך במסגרת המפגש.
יופק סרט תעודי על המפגש ועל ההליכי היצירה.
מפגש תל חי 83, כקודמו בשנת 1980, הוא מפעל של המועצה האזורית גליל עליון
המאגדת 27 קבוצים. אמנים הבאים על צוות המכון לאמנויות במכללת תל חי - מהווים את
הסגל התפעולי של מפגש זה.
עם קבלת תשובתך החיובית להזמנה זו, גיפגש בהקדם כדי לנחון את הצעתך, את מיקומה
ואת האמצעים לביצועה, ונתאם את ביקורך במיבנים ובשטחים שבהם יתקיים מפגש תל חי 83.

בידודות

אמנון ברזל

אוצר מפגש תל חי 83

20.5.1983

מכללת תל-חי, המכון לאמנויות, ד.ג. גליל עליון 12210 TEL-HAI COLLEGE ART INSTITUTE, UPPER GALILEE

Tel: (067) 41477-49696-40969: 70

TEL-HAI 83

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 83

מפגש אמנות בת-זמננו

מרפעים, מיצגים, מוסיקה סביבתית ומולטימדיה

"בתל-חי 83"

מדי יום, משעה 10 בבקר יתקמו המרפעים הבאים :

יוסי מר-חיים, "פעימות הלב של ההר" : השמעת צלילים. נמוכים המופקים על ידי ריכוז רמקולים במעלה הר תל-חי וגם על פני הדשא. תיווצרה כעין פעימות-לב שיהדהדו בהר באיחור-מה וישמשו בסיס לאלתור חי במקום, על ידי המלחין. הפעימות עצמן תשמענה על פני מרחב של קילומטרים מספר.

סטיב הורנשטיין, "מעמקים" : מבנים צליליים בגוף פתוח. על ידי פיזור מחושב של רמקולים על פני שטח רחב ובעזרת מרפעים שונים תשמע המוסיקה מסלילים שהוקלטו במעדה - כמבנים ממשיים המקיפים את המאזן. המלחין יבגן בכלי נשיפה - במרכז של המבנה.

יהודה לוי, 4x4x4 : יצירה המושמעת מ-4 סרטים קואדרופוניים, באיחור של זמן קבוע בין טיפ אחת למשנהו. אותה יצירה מושמעת על ידי 3 גבנים וזמרת, במרכז של רחבת הדשא בתל-חי.

"קוביה בגליל", במאי : עמי ברקמן. מופע מולטימדיה הכולל פיסול בתנועה, תנועה, מוזיקה של מר חיים וסכסס של רבקה רו.

מופע לילי שתחילתו בקוביה זוהרת על ההר, והמשכו על במה ליד חצר תל-חי. עדינה בראון : "סלוט", תיאטרון-יחיד. 60 דקות של תנועה, קול ומוסיקה. עדינה מופיעה על פיגום, משטח טים תלוי ועליו 60 חתולים, בריכת טים ובמה בתוך הקהל.

להקת המחול הקבוצית, כוראוגרפיה של רובית לגד. מוסיקה: מרית מרגל.

להקת המחול תמ"ר

נורית סולבאי, מיצג.

יוקרון סרטו של יורגן קלאוס, גרמניה, 30 דקות, על פני מסך באוויר הפתוח. על מיצגים נוספים ידועות תוך כדי המפגש.

./...

TEL-HAI 83

תל-חי 83

CONTEMPORARY ART MEETING

מפגש אמנות בת-זמננו

I am glad to have this opportunity of writing to you and hope, following this letter, that we shall be able to meet.

I have pleasure in inviting you to the Tel-Hai '83 Contemporary Art Meeting which will open on 31st August, 1983 and continue for four days.

The meeting will take place on the grounds of Tel-Hai College, situated in Upper Galilee in the northern part of Israel and close to the Lebanese border. It will be held in interior and open spaces, within the landscape overlooking the Hula Valley and the Golan Heights.

Public Art and Early Media Archive

Some 50 artists and theoreticians from Europe, the U.S.A. and Israel will participate in this event, which will include the following fields of activity:

- Works in nature
- Installations in indoor spaces
- Performances, video, multimedia

As to the works-in-nature, the Tel-Hai Meeting will comprise a succession of art in process. The participants will make the utmost use of materials found in nature to create temporary or lasting results, in what will be called "Sketching in Nature."

מכללת תל-חי, המכון לאמנויות, ד.נ. גליל עליון 12210 UPPER GALILEE ART INSTITUTE, TEL-HAI COLLEGE

טל: 067/41477-49696-40969: 70

TEL-HAI 83

תל-חי 83

CONTEMPORARY ART MEETING

מפגש אמנות בת-זמננו

- 2 -

Technical equipment, transportation facilities, materials and assisting staff are at the disposal of all participating artists. In preparation for the Meeting, a bilingual catalogue (English and Hebrew) will be printed, with 2-4 pages allocated to each artist. The Meeting will be documented in video film.

The Meeting will include a symposium on the theme "Media, Education and Art". We would appreciate your participation in this symposium.

The Tel-Hai 83 Meeting is a project of the Upper Galilee Regional Council, which encompasses 27 Kibbutzim. The last Meeting, held in September, 1980, was the first large-scale contemporary event ever organized by socialist communes. The invited participants will be accommodated in the Kibbutzim in the Tel-Hai area. The artists will be able to stay there in order to plan their works as early as three weeks prior to the Meeting.

This invitation includes hosting.

The preparation of the Meeting is accompanied by a public board and a consultant committee which includes the directors of the Israel Museum and the Tel-Aviv Museum.

מכון לחשיפת יצירות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENTATION
مركز لتفجير الاعمال الفنية

I hope to receive your positive answer as soon as possible so that I can contact you to prepare the catalogue and organize your arrival as soon as possible.

Yours sincerely,

Amnon Barzel
Chief Curator

TEL-HAI 83

תל-חי 83

CONTEMPORARY ART MEETING

מפגש אמנות בת-זמנו

29th April, 1983

Mimmo Paladino
Viale Beatrice d'Este/41
Milano 20122
ITALY

Cato Minimo,

I am glad to have this opportunity of writing to you and hope, following this letter, that we shall be able to meet.

I have pleasure in inviting you to the Tel-Hai 83 Contemporary Art Meeting which will open on 31st August, 1983 and continue for four days.

The meeting will take place on the grounds of Tel-Hai College, situated in Upper Galilee in the northern part of Israel and close to the Lebanese border. It will be held in interior and open spaces, within the landscape overlooking the Hula Valley and the Golan Heights.

Some 50 artists and theoreticians from Europe, the U.S.A. and Israel will participate in this event, which will include the following fields of activity:

- Works in nature
- Installations in indoor spaces ✓
- Performances, video, multimedia

As to the works-in-nature, the Tel-Hai Meeting will comprise a succession of art in process. The participants will make the utmost use of materials found in nature to create temporary or lasting results, in what will be called "Sketching in Nature."

* { The meeting will include a symposium on the theme *
"Media, education and Art". We would appreciate your participation in this symposium.

TEL-HAI COLLEGE ART INSTITUTE, UPPER GALILEE 12210 גליל עליון ד.ג. מכללת תל-חי, המכון לאמנויות, ת.ד. 20064

Tel: (067)41477-49696-40969: דל

Office: Tel Aviv, P.O.B. 20064 Tel: (03)260778: דל 20064 תל אביב, ת.ד. משרד קשר: תל אביב, ת.ד. 20064

TEL-HAI 83

תל-חי 83

CONTEMPORARY ART MEETING

מפגש אמנות בת-זמננו

- 2 -

Technical equipment, transportation facilities, materials and assisting staff are at the disposal of all participating artists. In preparation for the Meeting, a bilingual catalogue (English and Hebrew) will be printed, with 2-4 pages allocated to each artist. The Meeting will be documented in video film.

* The Tel-Hai 83 Meeting is a project of the Upper Galilee Regional Council, which encompasses 27 Kibbutzim. The last Meeting, held in September, 1980, was the first large-scale contemporary event ever organized by socialist communes. The invited participants will be accommodated in the Kibbutzim in the Tel-Hai area. The artists will be able to stay there in order to plan their works as early as three weeks prior to the Meeting.

This invitation includes a roundtrip flight, accommodation and hosting. The preparation of the Meeting is supervised by a public board and a consultant committee which includes the directors of the Israel Museum and the Tel-Aviv Museum. *accompany*

I hope to receive your positive answer as soon as possible so that I can contact you to prepare the catalogue and organize your arrival *as soon as possible* *as soon*

Yours sincerely,

Public Art and Early Media Archive

Barzel

Amnon Barzel
Chief Curator

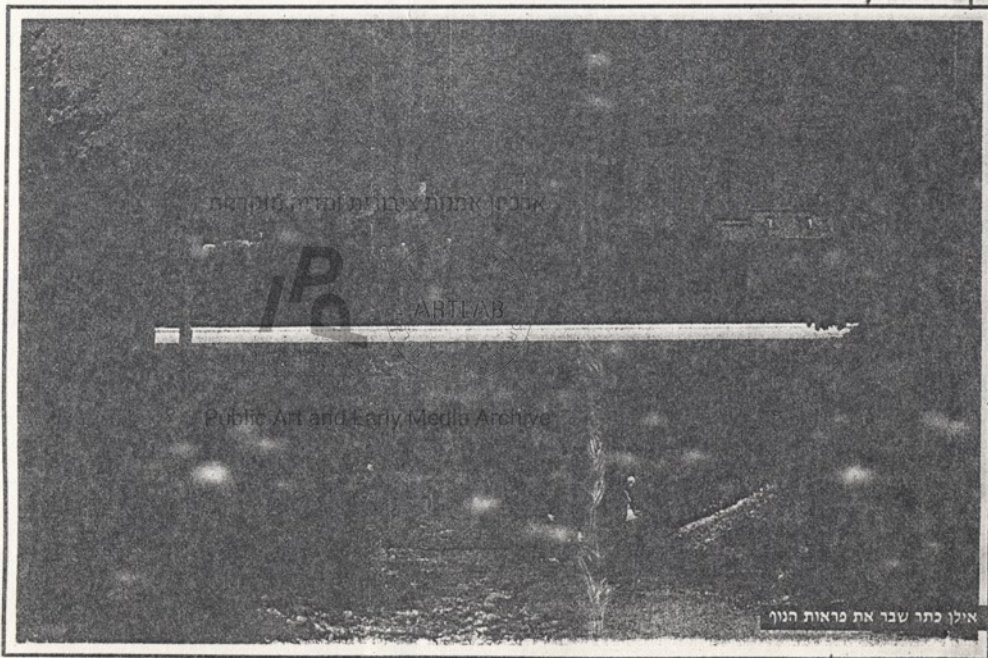
תל-חי
1987

נס הדרים

גדעון עפרת

המשהו האדום והנוסף שקיפץ על ההרים בשמש הקופחת לא היה קולידורי, וגם לא מיצג ממוצגי תל-חי, כי אם מחבר רשימה המסכן "טוב למות בעד אמתנו", מלמלו שפתותיו הצ'בות מיוש, בעודו מטפס על החרשים במורדות כפר-גלעדי, נרדף עלידי המוסיקה המכשפת של יוסי מרחיים המשוחרת מחצר תל-חי. במר חקים נגלה לעין מראה מרהים, פאטה-מורגאנה גלילית: טור אינסופי של מכונות, נחש עקלתון, שגבו בקרית-שמונה וראשו בתל-חי, מודחל לו לאורך הכביש בואד אירועי תל-חי '87. מה קרה להמוני בתי-ישראל מניין לפתע פתאום התאווה הזו לאמנות עכשווית? או שמא ראשה-שנה הגיע, והלורים לוחצים, והנה מרון הדיעה בטליוויזיה שכולם נוסעים לתל-חי '87, או כולם נוסעים וחוז' אך אפילו מגפת הפסטיב' באליום הישראלי היחידא מור הקסם, עריון הד מראה מלבב ובלתי-יאומן, רק העודר המאובק ר המיוע, שם בין קוצי המרונות האינסופיים, רק הוא יורע את הצפוי להמוני תוך מספר רקות. על ה'קיסורים' והקטרוגים של אלה יעידו אד תם "דורש טובת הכלל" שהתנרבו לעמוד בשער רים והתרועע מפני בגדי המלך. הללו ציפו ככל הנראה לקוסם, לנהדפארק, לסטריפטיו, או השד יודע מה. בניגוד לשליחי-ציבור אלה רק בוגרי הסירות של תל-חי ידעו נכונה מדוע מתרחשים אירועי הפסטיב'אל רק אחת לשלוש-ארבע שנים: פשוט משום שאדם הלוקז ברצינות את האירועים הללו, ומשרך דרכו בודים מפסל אל פסל, אדם שכוה נוקט למספר טעות מנוחה לא חר מכך.

תל-חי '87, הצלחתה ללא ספק, אם מדובר בהי ענות הציבורית מבחינה מספרית. כן ולא, אם כי אמתו מדובר. מבחינה בלתי-שולית זו יש להר דות שיכלל גדול מסך הלקיז. והלקים הם פסל זה או פסל אחר (ופה, בהכרח, יש יותר טוב ופי חות טוב), והכלל הוא אורירת הפסטיב'אל. החגרי גה, ואפילו הנאמבורי הצפוי, כפי שציניו הסאד קאסטיים שבחבורה ואולי הצורקים מכולם. ללא ספק אירוע חיוני, משמח, סוחף, מאורגן היטב.

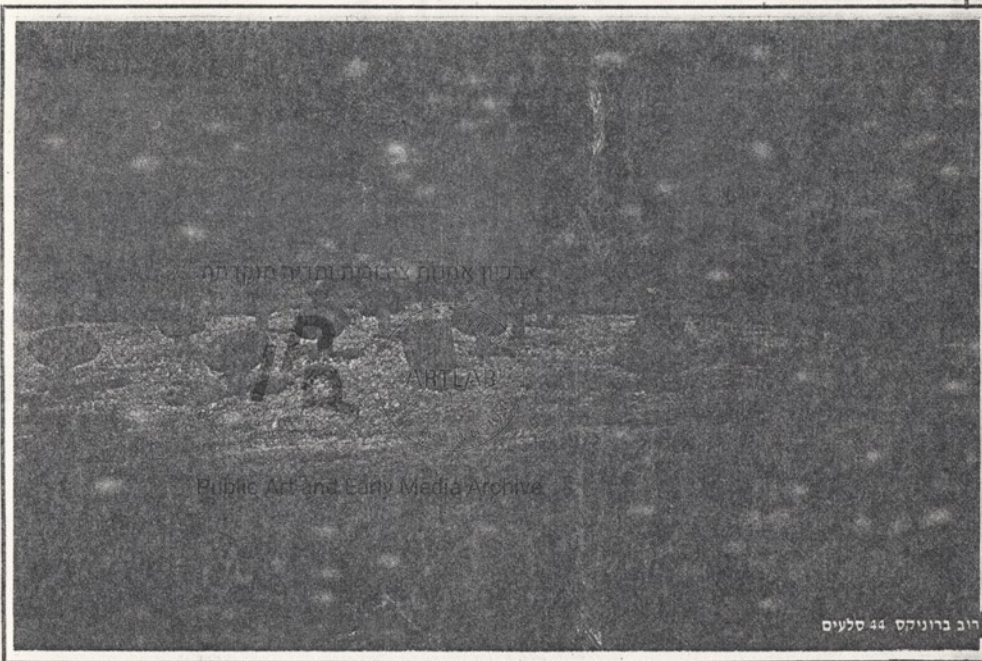
האדמה היא האמא הגדולה של אירועי תל-חי '87' שהתקיימו בשבוע שעבר. אדמה כאש וולקאנית, אדמה כסחף, אדמה כטופוגראפיה. הפאגאניזם השתולל בצפון במיטב המסורת הפוסט-כנענית של הפיסול הישראלי. מוצע נדולי המורה. לוא ירדה לוואדי. היתה מכריזה על חרם

שעבר: לא נראה שיש להם שום קשר. אולי הם פשוט חשבו שיש להם קשר. הפאגאניזם השתולל בצפון במיטב המסורת הפוסט-כנענית של הפיסול הישראלי. מועצת גדולי התורה, לוא ירדה לוואדי, היתה מכריזה על חרם ונידוי לכל עבר, אבל גדעון עפרת נהנה מאוד

זאת שכלל גדול פסק חלוקה. החלוקה הזו פסקה או פסק אחד (וסף בהכרח, שיש יותר טוב ופיחות טוב), והכלל הוא אווירית הפסטיבל, החגירה, ואפילו הג'אמבורי הצופי, כפי שציירו הסאטיר קאסטיים שבחבורה ואולי הצורקים מכולם. ללא ספק אירוע חזיקי, משמח, סוחף, מאורגן היטב, שירות המילואים הטוב ביותר שיכול הצפון לה

ציע כיום לאורחי המדינה. אם מצפון תיפתח הרעה, לא מתלחי היא תבוא. הרעה תיפתח מכיוונת קטנונית שתעריך את החלקים על השלם. זו הביקורת שאינה משתאק בהערצה לנוכח תקציב של מאתיים אלף דולאר. שאפשר לשלושים ויותר פסלים מהארץ והעולם ולכעשרים מיצגנים למלא כאן את הנוף בפעילות כזו שעליה פייט דוד המלך "הדרים רקדו כאילים, גבעות כנניצאן". כ-2,500 דולאר לפסל. שום דבר, יחסית, אם תחשבו על המנופים הכבדים, ההסעה, החומרים, העבודה וכו' הכרוכים במונומנטים התקועים בחור נירח זה. ניתן להתעכב על כמה פסלים שהביאו הנה עבודות מוכנות מהבית. ואפשר גם לתהות על בחירת האמנים. בנקודה זו מתייצב המבקר אל מול פלור בקס, האוצר האורח מבלגיה, איש סימפאטי מאוד ורציני ביותר. המבקר ידים גבתו נוכח רשימת הפסלים האורחים. רובם הגדול ממערב-אירופה. לארדווקא הנוצצים שכתובות ברשעותו האפיינית יוסיף המבקר "פלור. הבאת את החברה מהשכונה. אה"א אלא שהאמת שונה בתכלית: האוצר האורח עשה כאן עבודה מופתית בתגובות וברצונות. שום פוליטיקה ישראלית. שום עסקנות. שום קליקה. נכון, לארדור קא השמות האיסטוריקאטיים של אמני-סכיבה מרמניה, אנגליה, ארצות-הברית וכו', אבל גם לא אמנים שחוטפים את ההזדמנות (האומנם כה גדול הפיתוי) של טיסה לתלחי. לא, רק אותם אמנים החלמים באמת ובתמים סוג זה של מופת אמנות וטבע.

לא לחינם סילק האוצר את אוהל הפלאסטיק המנופח שהציב כאן בעבר אמנון גדול, האוצר לשעבר, שכן אם פיסול בטבע – או פיסול בטבע, ובאשר לכמה פסלים ישראליים שנוכחותם מעלה אולי אי-אילו תמונות, התשובה היא בהכרח יאכזבית לשמה לגבי הצעתם. ללא דעות

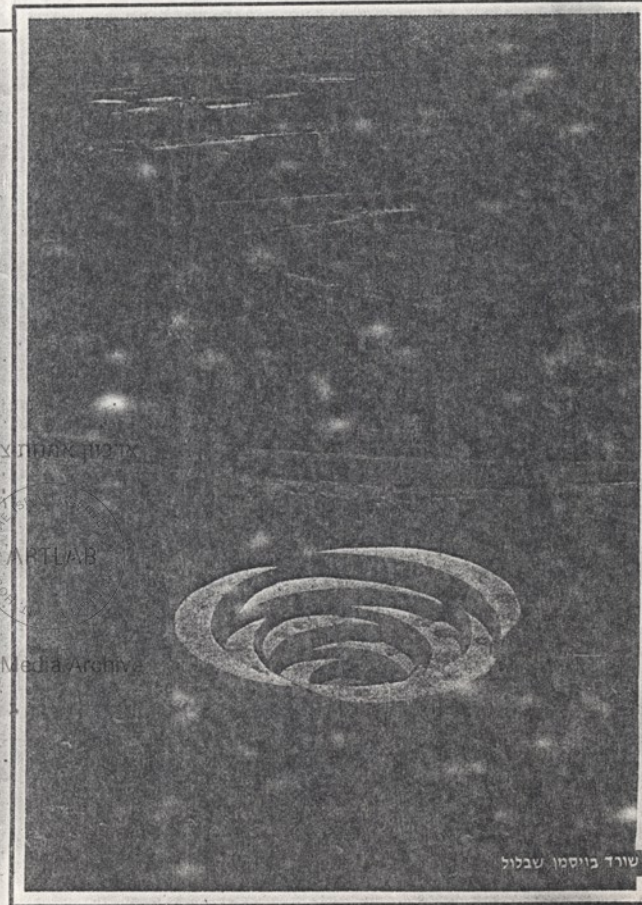

רוב ברוניקס 44 סלעים

האנר 2/10/87

מיינרו הבית

שורד בויסטון שבכול

לאנגריה הטכנית הלוהטת ממרומים. ומי שעוד מחפש את השמים הוא סימיון בלו פיינרו החיפ' אי, שתלה בית-אבן קטן באוויר. לצערי, כוונותיו הפיוטיות-חברתיות של פיינרו הצעיר, כפי ש' פורטו בקאטאלוג, מרתקות הרבה יותר מתוצ' אה. שגומרה מאוד בגין בעיות טכניות בלתי צפויות. הללו חייבו ויתור על תליית הבית בכבי' לייפלה גבוה מעל לווארי, והתירו אותו כצע' צוע קטן התלוי סמוך ללוחיטון במעלה ההר. הצע' דרז

קדומות. בהקשר זה אומרת דרשני הנוכחות הג' בווה של אמנים מקיבוצי הצפון דווקא. ואם חלק מהעבודות נראות חלשות, אז ככה זה כשמי' רכובים עשרות פסלים באירוע אחד. ניצחנו של האירוע הוא בחמש עבודות נפלאות שיימצאו בו, ואלו נמצאות גם נמצאות. על אחת מהן ודאי יש הסכמה: יצירתו של יואכים בנדאו, פסל גרמני מקלף. האיש הביא עמו חמש יחידות פלדה גאר' מטריית קטנות-ממדים והתקין אותן בתוך סל' משה הניקב-מנה כמנצח. ההנחה האמיתית: את הפסל

מחצית את השמים הוא סימיון כלו פניו החיפ'י
א, שחלה בתיאבון קטן באוויר, לצעיר, מונותיו
הפיוטיות חברתיות של פינרו הצעיר, כפי ש
פורטו בקאטאלוג, מרתקות ורבה יותר ממתנב'
אח, שגומרה מאוד בנין בעית טכניות בלתי
צפויות. הללו חיבו ויותר על תליית הבית בכב'
לייפלדה גבוה מעל לווארי, ותותירו אותו בצעי'
צוע קטן התלוי סמוך ללוח'סטון במעלה הדר'
חמור מרי'.

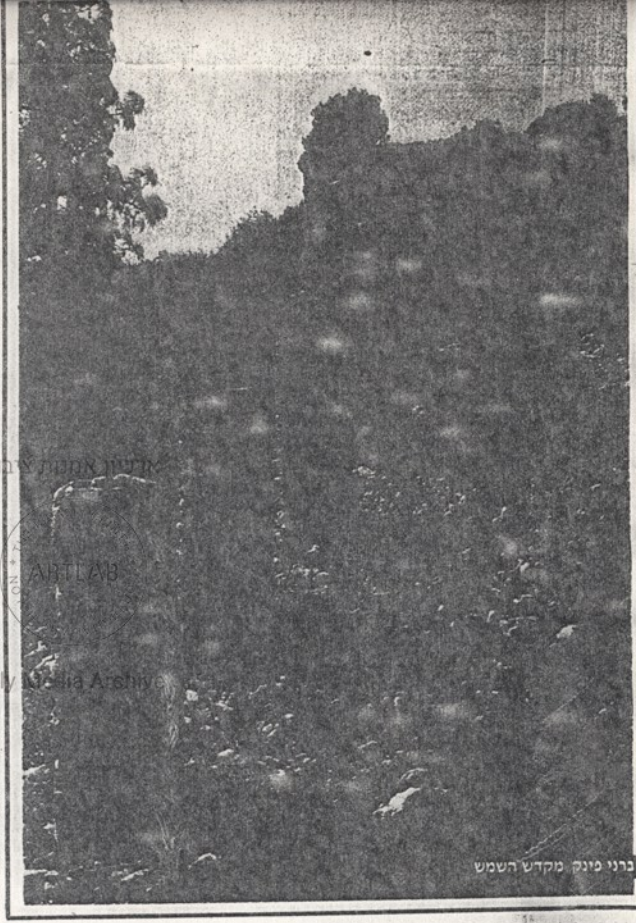
עבודות השמים ועבודות הארמה כך או אחרת
הן עכר'מיות. הפאנאניום משתלול כאן במיטב
המסורת הפוסט-כנענית של הפיטול הישראלי
בחלקו הגדול. מועצת גדולי ההורו, לוא ירידה
לכאן לווארי, היתה מכריזה על חרם וגידוי לכל
עבר. קודם-כל כנגד ברני פינץ מקיבוץ דורעאל,
שכנה פה מעמדי אבן-גיר חצובים מקדש-שמשק.
אחר-כך היתה המועצה מטפסת על הר כדי להוד'
רים ולגדות בשצדקצף את שושנה הימ, שכני'
תה מכתון מוכה גבוה המוכיר קבר וסמ מצרי'
קדום, ואריאציה על מוכה-סמ מעץ שהצביח לפי'
ני כשנה בשער אוניברסיטת חיפה. קול ועקה
מרה היתה מרימה מועצת הדבנים כנגד המוכה
החשוב והדרומי של תומרקין, צלילת עשירות
לשעבר, אשר קדונית נושאת מאכלת מכוונת
אליהאליה, כעקרה פוטנציאלית בנוף זה עתיר
העקדות. ואלו הן רק קומץ דוגמאות מתוך הדי'
גיגה ה"אלילית" (תגינה פסרית של כל אמן
ואמן המגשים את העיקרון הפוסט-מודרני של
א"מיתוס ללא אל') הנערכת בתלחיז על כל
גבעה רמה ותחת כל עץ רענן, בירושלים מש'
תלמים הזוגים ההודיים, בצפת נוכרים חוגי הדי'
בי מברסלאב, אך בתלחיז מנצחים בעל ועשטר'
רת וכוהנים האמנים. סוף כל סוף, חצור הדי'
נ"כית והחוטאת איננה כה רחוקה מכאן.

הארמה היא האמא הגדולה של אירועי תלחיז'
87. ארמה כאש וולקאנית, ארמה כסוף, ארמה
כסופוגראפיה. פני יסעור, אגנית סביבה מעיך'
חורו, בנתה מאדמה מקום או חצר המורכבת מדי'
חידת-קיר ובה פתח-שער ומיחידת-גורר הבולמת
את מצוק הסלע הסמוך. רגישות סביבתית רבה
מאפיינת עבודה זו, שכולה התגלגלות טוהרה למ'
קום, האנשתו הפשוטה ללא אינוס. צריך לעמוד
בפנים כדי לחוות. התגלגלות מושגית מהסוג
האחר. סלו שאל מעיך-גב יצר כאן את יצירתו
הטובה מעולם, כאשר חפר בור עגול ורחב-ידיים

(סוף בעמוד הבא)

בוטה של אמנים מקיבוצי הצפון. דווקא, ואם
חלק מהעבודות נראות חלשות, אז ככה זה כשמי'
רכום עשרות פסלים באירוע אחד. ניצחנו של
האירוע הוא בחמש עבודות נפלאות שיימצאו בו,
אלו נמצאות גם נמצאות. על אחת מן הדאי יש
הסכמה יצירתו של יואכים בנרא, פסל גרמני
מקלן. האיש הביא עמו חמש יחידות פלדה גאר'
מטיות קטנות-ממדים והתקין אותן בתוך סלי'
עם, בגובה פני הארמה. בקושי תמצאו את הפס'
לונים האלו על הדי. אך כשתמצאו, תעמדו נוכח
שיעור מאלף במסר וביופי שחברו יחידו. בצנר'
עוד ובענווה כלפי טבע ועולם חיפש בנרא ומ'
צא הרמוניה מירבית בין יחידותיו המינימאליס'
סיות לבין הסלעים המשופעים. פה גילה קווים
וויזיות בסלע, שם נוצא קימור. ובאשר מצא,
תקע. בתן ובחשאי, על גבול ההיעלמות, כפי ש'
צין בדקדק מארק שפס, מנהל מוזיאון תל-אביב.
שהשתתף בסימפוזיון הרצני שנערך אף הוא
בתלחיז. לא הרחק מבנרא ניצב עריין פסל
שמים של מיכה אולמן מתלחיז' 83. מתחפר
לברו באדמה הקשה ומייחל בשתיקה לשמים
מקיבל אולמן לאיכותיות של בנרא, והופך את
אירועי תלחיז מהעבר ומהווה למפגן של כוח
אננות? שאינו נטון דווקא במנומנטאלי ובוחר
אי.

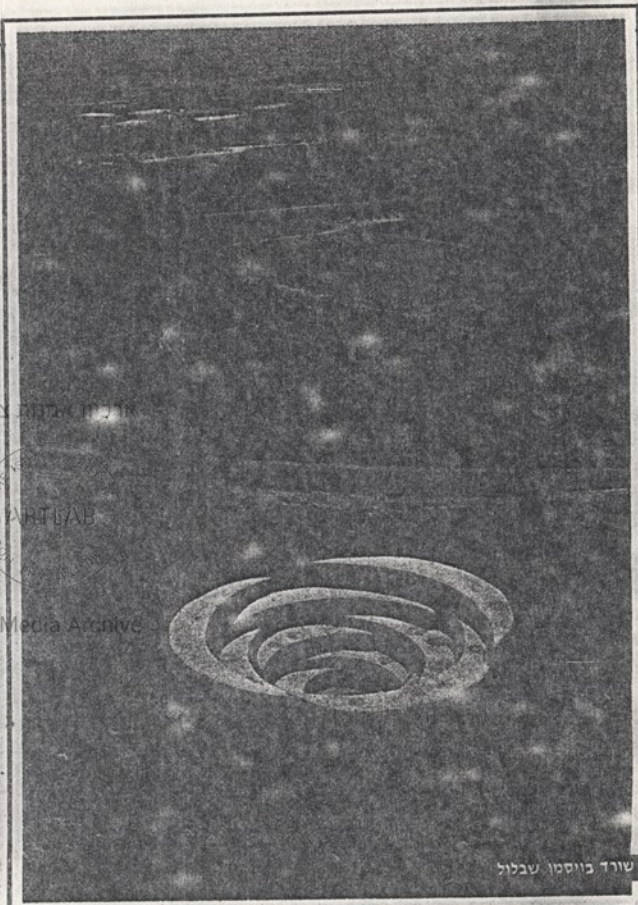
ארינה – שמים, שני תחומיה הגדולים של
תלחיז' 80, 83, 87, ובכלל. שמים אמרנו עזרא
אוריז, הפסל הישראלי הוותיק, שיגר לשמים לי'
מרחק של ששה מיליוני קילומטר ארבעה מטר'
לי אנרגיה לייזרית. יעקב חפץ מקיבוץ אילון
התקין בוואדי פסל מלחות-פלדה וגזע עץ אלון
הניצבים על בסיס גראניט, מין אנדרטה ל"ניסיר'
נות התעופה והראשונים. כנף מתנתקת. כדרכ'
כפה חומרים על חומרים ושיכל שפה טכנולוגית
מודרניסטית עם מיטולוגיה יסתיכונת, במקרה
דנו דימוי שמימי שיסורו כאל שמים המצרי.
עריין בכיוון השמים פועל אסף כדצבי מכפר
יוקאל (כיום ירושלים), שהניב במעלה הדי לר'
חות פלדה אליהול בגודל 6 כפול 12 מטרים.
קולטי אנרגיה פוטנציאליים ממאורות השמים
ומגיבים לצבעי ונהלים, לבהק בריכות הדגים,
לשליח החרמון ולמסלע הסגול, אביטל עוז, יש'
ראלי מנידירוק. הרכיב בעזרת לבנים אפורות ר'
לבוזת מבנה דקוראטיבי שטוח ועגול של שמש
לבנה, יחידה חמרית וצורנית דחוסה שהיא אנרגי'
יה אנושית פרימיטיבית ומדעית גם יחד, העונה

ברני מונק מקדש השמש

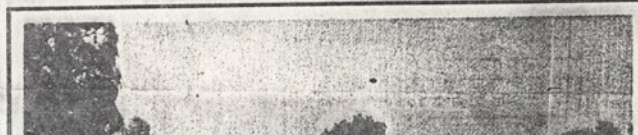
מיינרו הבית

שורד בויסקו שבלול

לאנרגיה הטבעית הלוהטת ממזומים. ומי שעוד מחפש את השמים הוא סימיון בלו פיינרו החיפאי, אי, שתלה בית-אבן קטן באוויר. לצעיר, כוננתיו הפיזיות-חברתיות של פיינרו הצעיר. כפי ש' פורטו כקאטאלוג, מרתקות הרכה יותר מהתנוצי' אה, שגומרה מאוד בגין בעיות טכניות בלתי- צמויות הללו מיינרו נוסף של חלונות דרכו. ברחי

קדומות. בהקשר זה אומרת דרשני הנוכחות הגי' בווה של אמנים מקיבוצי הצפון דווקא. ואם חלק מהעבודות נראות חלשות. אז ככה זה כשמי' רכבים עשרות פסלים באירוע אחד. ניצחונו של האירוע הוא בחמש עבודות נפלאות שיימצאו בו, ואלו נמצאות גם נמצאות. על אחת מהן ודאי יש הסכמה יצירתו של יואכים בנדאו. מסל ורמזי

(סוף ממנו עמוד)

רצק את חומרי לעמוד פולחני סמך. חפירה לצורך התרוממות. החפירה מסה ענינה תמיכה פתקציונאלית בעמוד, המחבר ארמה ושמשים, אך היא גם תהליך אתטי מעניין כשלעצמו של חפירה ותמיכה קבר ואנדרטה הם כמובן אסוציאציות מתבקשות. הן, אירועי תלחיז בעבר וב הווה ינק לא מעט מוירכזות המוות של המקום, וכפרס מאנדרטה האריה (ויכוח מוות דומינאנטי באזור).

פולחני פחות ופתקציונאלי יותר הוא אילן כתר מאשורות יעקב, שבנה גשר, קורת-בסון אדוכה ותמכת בקצותיה בעמודי פלדה ומחבר רת את שני עברי הווארי יחידה חמרת וזה וזה מורה השוכנת את פראות הנוף ומגיבה בחזות לטופוגרפיה שלו. על גשר צר מאוד מהסוג ה אחר רשאי כל צופה להיזהר אם רצונו בכך. אך אצל הגשר הצר הזה לא ניתן לעבור, ודי שכי עפע' של חזה מחותן ניתן וגם צריך לעבור. על

שביל עליון, נשענת על הגבעה, בנתה הפסלת הוותיקה מנורה אורגאנית במסגרת עם גינות, הא מור לקלוט במשך הזמן את גוני ההר. המנורה מציעה חסות של צל למחלבים בדרך, מסתור זה גנה, אך גם גילוי מחדש של הנוף מביט, שלר שה חרכים צרים הם חלונות מיוחדים לנף, כשם שהם חרכיירי להגנה. מבקשי הסמליות יראו את האור בקצה המנורה הזאת, שבה, היא רק "מעבר", פרקחיים בדרך הנגישה הקדומית של האור והטבע. לא פחות מרשימה אף כי הנתנה במקום נידח משהו, היא יצירתה של יחידה שמל הפסל הנוצר, שכבר ידע בעברו פסליארי, יצר כאן "משפח" משני קירות-פלדה אריזים, המוסד תים כסכר חזיתי ופתוח את תנועת הסוף של ה ווארי הזה. מיקומם של שני הקירות המינימאליסטיים ממש על שפת הווארי, בואף השעות ה חרושים, מגריו את הפסל על הגבול העדין ורב העצמה שבין האסתטי לפונקציונאלי.

יחיאל שמי מתערב בכוחות הטבע, מבקש

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

להשתלב בהם ולנווטם כאחד. במחשבה נוספת, את זאת מנסים לעשות רוב משתתפי תלחיז '87. אם כמרגעים וכתרסאים, אם כחוקרים, ואם ככר הנים בשבט קדום, כולם מרברים כאן אל העצים והאבנים כדי שהעצים והאבנים יענו להם. הם מגייסים את הארמה, את האוויר, את האש ואת המים, את יסודות הטבע, ברמתם הפיסית והאלי כימאית, ויוצרים מבנים פולחניים (מאגיים יותר או ארציונאליים יותר) שתכליתם שינוי הטבע לתועלת האדם. הם מגיעים לכאן אם כאנשי-מחנה ואם למרגעם בלירים, אך כולם גם יחד באים למאבק גדול, שתכליתו דריקום. כל המלמות האחרות, מטרומפלרור ועד מלחפת לבנון, שוליות הן לעומת המאבק אדם-טבע המתבטא בפסלים הנוצרים פה סביב. קוץ למשל את ביל ואון מקנדה, שהציב על השביל העולה ששה סלעריבולת עצומים, נשענים זה על זה כמקדש פרהיסטורי, ועליהם ניקב צורת לחות. לבילה עולה להבה של ממש מתחת לסלעים וביניהם.

נה דובר רבות על הבעייתיות של פיסול-טבע בשנת 1987. דובר על אבן הטבע הרומאנטי ועל דעיכת החלום נוסח שנות הששים-שבעים, חלום שילובם של אמנות (תרבות) וטבע. מחוץ לאוויר טוריום נחלקו אכן הפסלים בין אלה המבקשים להיות טבע לבין אלה היוצעים שנידונו לסלא כותי. פרידריך שילר נווט לו בנחת בקבור. פאטרק ריינו הצרפתי צבע בצבעי-הסוואה מע' רך קוביות ענקי. המערך הראציונאלי שלו יצ' ליו להיטעם בסביבתו רק באמצעים טכנולוגיים של הסוואה מלאכותית. הלו אסקובאור המכסר לאית. המוכרת בפסל המכל הרשתי שלה לכל אלה המגיעים לתלפיות-מורה שנידונו לסלא, הצי בה כמודד הגבעה בתלחיז משוכות-דשט שקר פות, וליא כופה עליו עדשה טכנולוגית הצופה על הסביבה הטבעית. דוד רטוב מתליאביב הביא לכאן חומרים ומבנה אורבאניים, מין פיראמידה של ברזל המולטת שמן אדום בעזרת משאבה חשמלית. "הפסל הוא ניסיון להשיב אלי תור" שתטבע בראשיתית ראשונה על-ידי חומרים ר' אמצעים שהם פרי תרבות ותעשייה, מסביך הפ' סל. "עמדת פאך" של דוד בלייזר הישראלי היא שול של חזית מקדש קלאסיציסטי, בו ממרים גוערעץ מלאכותיים את עמודי השיש שוב ושוב. תרבות וטבע שלא הגיעו לשלום-ביית. המלאכותי והטבעי, אלה הם קסבי הרילמה של אמני תלחיז. ביסוד הקסבים הללו, המתגרים זה בזה, שוכנת דילמה גדולה של אמנות ותרבות ומננו. צילילי היער של יוס' מרחיים, הצעורים בסניטסיוורים, הדהדו בעייתיות זו, בעוד המיצג "אדם-ארמה" של ויו פרנקל דוגל עדיין בטבע האבד ומראה לנו אנשים נטועים באדמה. בקצות "סטרטוס" הראתה אנשי-סופים קדם-תרבותיים, בעוד יהודה לוי השמיע מוסיקה של מכונות. קוטב מתגה בקוטב. כאזור, ראיתי מהמופעים מעט מכרי שאתייחס להיבט זה של תלחיז '87, אך רומה שהמופעים והפסלים גם עים פתרונות-יציבים לכדיה מציקה, שודאי תר' פתר אחת ובאורה פחות הססני בשנות התש' עים. תלחיז '90 מסקן אותי אפוא כבר מרגע זה.

של הרן במיצג "עמוד עומד"

יטנור את עיניהם.

מבחינה זו היה המצב נוח יותר ליד חצר תלחי ההיסטוריה. ברחבה הופיעה קבוצתה של רחל כפרי, שהיתה מראשוני המחול הפוסט-מודרני בארץ, שהפעם הסתפקה בטויו צורני נאה לשלוש רקדניות בתוכנית ושמה "רצפה". הצורה הבסיסית של המחול היתה הקנון, אך לא היתה בו כל תיחסות למקום או לסביבה. היה זה מחול בימתי שהועבר אל הרחבה.

ברחבה רקדו גם שלוש חברות קבוצת "מאגמא", שהופיעו במחול חדש שלהן, ושמו "מגבילית". מישחק של צבעים וחולפת תלבושות, שבמהלכו איבד כיוון, וסיומו היה סתמי למדי.

לדגדג את ההר

על רקע שקיעת השמש מעל הריהנגיל קשה להעמיד מחול או פסל, שיתמודד עם הטבע האדיר. הפסלים החדשים (אלה) שנשארו מהמפגשים הקודמים וקוקים ברובם לתנועה והם נראים ישנים ומוזנחים. גם הגדולים והחזקים שבהם, אינם אלא עדות עצובה לאפסות כוחו של האדם מול הטבע. מה שמרשים ממרחק מטרים אחרים נעלם מהעין, כשאתה עומד על גיבעה אחרת. המימרים שונים וגדו זה איך עיצה, אני מניח, שחובבי הטבע יכולים להירגע ולא לחשוש שהמוזיאון הזה תחת כיפת השמיים יקלסל את הנוף. המאמץ האנושי נבלע, כאילו לא חש הדר, שמישהו ביוזרה אנושית הנובלת בחורבם, דיגדג אותו פה ושם.

סמך לאיש כליהצור הקימו אופירה אבישר ודורון פולק, בעזרתה הפעילה של חברת החשמל לישראל, מבנה מעמודי-חשמל ועליו מתוחה רשת. "עמוד עומד" הוא שם המיצג, שהיה משעשע ומקורי מכונית אדומה ועזרה מגיעה למיתחם עמודי החשמל, וממנה נורקת, עסופה בסמרטוטים, רמת ארם, כאילו היתה גורית, שזה עתה גרצתה. טל הרן מתגלגלת ונעלמת בבור באדמה. כעבור דקות אחדות היא מתאוששת וזוחלת מתוך הבור. המכונית יוצאים שני בחורים, לבושים בסרבלים כחולים. הם שמים על רגליהם את הבזילים והדוקרניים של עובדי הרשת, מטפסים על העמודים, ותוך כדי כך משתוררים רשת, המשמשת את טל לטיפוס. אך כשהשמשמלים מגיעים בתנועת זריזות ומזומנות לראשי העמודים בודות הרקנית אל המכונית, נכנסת לתוכה ונמלטת מהמקום, כשנוכל אבק מתאבק מאחוריה. מבריק חד וחלק.

אולם למרבה אכזבתי, לרות שגבנו לחשמלים את הרוב, מלשיכים הם לספס, כאילו דבר לא קרה. בעיני רוחי כבר ראיתי אותם מנסים לרלווק אחרי הרקנית עם הרקבנות, המפריעים להם בריצה, שלפני רגע כה העילו בטיפוס על עמודים. הנעצתהי על מה שראוה לי כסיום מוחזק של מיצג חשמלי, שהיה בו מתח גבוה שנגמר בקצר.

בחוריה לבנים

בקצה אחד של הגיבעה, בחורתי הבחשנים, התמקם לו שטח מרוח, קבוצת "סמרטוט" בהתחגת חוני המעגל. קופים - שמוטאציה שלילית" מיקר את תשומת לב הצופים, ותמיד היו סביב לתחת המושב של האנשים המשתחרים את מוצא האדם החיים בעידום על גביהעצים, צופים רבים. עצם השילוש במרחב הגנטי מוטאציה נראה לו מוטעה לחלוטין, כי מרובך דווקא בהתפתחות הדרגתית, או אם תרצו, בגילוי שמחת לבגרים המהוגנים מצוי בכל אחד מין קוף קמאי, בעוד שמוטאציה היא שינוי פתאומי של הגנים, המוליד שינויים מהם כורות הכיריההטבעית את המתאים ביותר לתנאי החיים.

מה שקסם באנארכיה הבימתית המשעשעת עתים ומשעממת ברגעים אחרים, היתה החירות שנסלו לעצמם המבצעים. בחורות ובחורים אלה ניסו להיות ממועזים על-ידי כך שכביכול עשו את צוריהם, סיפו ערומים על העצים וכו', אך הקהל, מגיליהן ועד גיל בית-האבות, קיבל את המופע בפתיחות וכמעט כשוויון נפש. העידום האנושי משך תמיד, ואפילו שומריההחוק, שהיו מופקדים על שמירת הכסותן במהלך האירוע נמשכו אל חורשת הקופים.

מופע הקופים נמשך יותר משעה וכך גם אחד המופעים הראויים לציון. הלא היא הופעתה של המתופח - ובעצם הוא הדרכה יותר מסתם נגן בכלייהקשה - מיכאל ברעם, חבר כינור ודברת, שניגן בתופי, ובמיוחד פריד ומריסה מדרונה יצרו לפי המסיקה העשירה שלו מחול מאולתר ומרתק. התנועה שלהם, שהושפעה מסגנונה של קיי טאקי, לא גלשה אל הסתמיות האורבת לכל מי שפוקס באימפרוביזציה תנועתית, כיחוד זאת המאפיינת את המגע הגופני המתמשך. אולם כמו בכל אחרי ההתרחשות, לא ראו המארגנים לתנאי ציפה מינימאליים. קשה מאוד לעמוד על-גבי מידרה, כשהמקום לקול משמם גם שכייל מרכז, בו חייבים לעבור מאות אנשים בדרכם למופעים אחרים. המארגנים לא הכינו מינימום של משבשים או לפחות שטח-ישיבה על הרשא או על הקרקע, כדי שהצופים לא יתעייפו והאבק לא

תרבות ואמנות

בעריכת עלינא תורי

תלחי 87

מיצגים

הפן החי של תלחי

מאת גיורא מנור

מיפגש תלחי השלישי, בו ביקרי לדברי המארגנים כ-25 אלף איש, הוא הרכבה נוספת אם נחוצה בזאת, לתיאבון האמנותי של הקהל הישראלי. אפשר היה לפגוש בינות לשבילים המאובקים על המידשאות ובין ביתני המכללה האזורית לאמנות חברי קיבוצים מחדרים, אורחים מירושלים ומתל-אביב, שהמריחו את עצמם עד לאצבע-הגליל כדי להתבונן בספלים שנוספו למחזאן מאז המפגשים הראשון וחשני בשנת '80/ '83, ואשר הוצגו תחת כיפת השמיים.

כ-20 מופעים מתחומי עשייה שונים התחרו על תשומת-לב הצופים, ולפיכך לא הספיקו לזחות אלא בחלק מהם. כבישהכניסה ומגרשההחיה שימשו וירה לתהלוכה, שעינן אלי דוד כהן, בה נישאו על גבי מנופי "מיכאלסון" המשמשים לקטיף במטעים ואשר צורתם כשל גזירות מכאניות, והקריקט של פסל ענק, אבריימי, ראש ואחריהם שתי ודועות, תחילה הייתה סבור שאולי מדובר בקורס המקומי, מה גם שאלי דוד כהן השמיע תוך כדי מחול הקספות פוסקים בנוסח. איפה הספל של טרומפלדור? איפה השפם של טרומפלדור? אבל הדורע השניה בעצם נוכחותה בשטח מגעה את האפשרות לזחות אל הקולוסוס כיסוף הגליל, שהיה כידוע, בעל זרוע אחת בלבד... "תנו לכלבים לנבוח" היא כותלת התהלוכה הכוריאוגרפית הזאת: תוך רמיזה אני מניח לחלק השני של הפיתגם על השירה העוברת למרות הנבחות.

אלי הוא אחד היוצאים המברקים שלנו בתחום התיאטרון הלא-סגורתי. אלא שהפעם לא השתמש למעשה כמה שיער. אפשרויות התנועה של הקספות מנובלות ולמרות שחלקי הבובה ביקשו להתלכך לפסל ענקי, הוא זה לא אירע. נאלי סיפר לי, שהיו לו תוכניות שונות בנוגע לפסל, אך הדבר ניבצר ממנו מחמת סיבות טכניות. מה לעשות, אבל תחקירטכני וסופוגרפי הקודמים למיצג, חשונים אל פחות מצעם העיצובי.

בין "תרגילי" ל"יצירה"

ליד מגרשההחיה נערמה אדמה, בה התחפרו בגור הסרנא שבהדרכתו של ויו פרנקל, בעצמו בגור הסרנא, נעו כצמחיים, בויות מחורות, כשרגליהם תקועות בתלולית הקרקע, אדם-אמה" נקרא המחול הסטטי הזה. הכוריאוגרף הצעיר קרקע את הרקדניות שלו, ולא חשב, כפי שכל נהג מנוסה מצוה לעשות, אך יוצאים מאיזה מקום לפני שנכנסים אליו... ההבדל בין "תרגיל" ל"יצירה" הוא על-פי רוב בכך, שתרגיל מבוסס על רעיון אחד, והוא נבחנת ניסוי, בדרום מה אפשר לעשות בגידור, ואילו יצירה מתחילה משלושה מישורים לפחות. כאן היה לפנינו תרגיל נאה בלבד.

אם ירדת ממגרשההחיה לעמק האקליפטוסים המשתרע מתחתיו, יכולת לפגוש באחד המוצגים המלבבים ביותר, לדעתי, בתצוגה כולה. דורר בךעמי, תושב רמת-הגולן, ארכיאולוג ומרדך במקצועו, עסק כל שעות היום בייצור כלי-דוד פריהטוטניים טריים. העבודה והסבריו היו מרתקים. האיש עצמו נראה, כשיפעת וקנו ושיערו השופע, כדמות פריהטוטנית. ככל העצלינים, גם אני מסוגל לעמוד שעות ולהתבונן במשהו שעובר כל-כך יפה כמו דודי בךעמי.

תרבות א מנו

מדרכות בקיבוצים, דנה התוכנית במכלול מערכת החסמים שבין האמן, ומעבר לכך - האפנות והתרבות בכלל - והקיבוץ.

מרכז הכובד מוסט מרע מרע הכלל, ביומיום הקיבוצי, כפי שמתבטאת במישאלי המורכב השגרתיים (האמן חייב גם לשבת על הטקסוד, אחרת הוא גר מה ולא חי מה), לריון מאוזן יותר, תוך הענקת זמן מרוב לאמנים עצמם - שבינו לבין עצמם, חייבים להורות, אנו נוטים להתייחס אליהם בקלות מדי כאל שוטיהכפר, ושמעשים להקשיב בריצנות לדרביון.

חלק מהאמנים מנצלים את התוכנית כדי לסת בנן את התחושה, שזהו החטא הקימון הרובץ על כתפי התנועה הקיבוצית ולמרות כל ההישגים האחרים, היעדר עידוד לאמנות אמיתית וייחודית, כבר שיבא בסופו של לחורבן.

אמנים קיבוצניים אחרים דנים בהיבטים פחות אפוקליפטיים של הבעיה. שחקן בבית הקיבוץ טרע, ש-קשה להיות שחקן בישראל, וקשה להיות קיבוצניק, חבר את שניהם ביחד, ותקבל "חזי כלב" (אני מסתייג מהדיווח, כי אם יש ביות מאשרות בקיבוץ, הרי הם הכלבים).

אך יש אפילו, כן כן, גם אמנים רבים המפגש כפה מלא לקיבוצים ותנועתם, ולא שוכחים כלום היצירה מוהיכר בא האש"ל שלהם, ומי מכבד להם את הכתרים בבית. עוד בתוכנית וידוי פשוט וחסר טינה של מתי כספי על הסיבות לעיבתו את הקיבוץ. בסוף הוא

יחודה לוי מהנשרים במינצ אוטומניה, ארכיון אמנות ציבורית וחזיה מוקדמת

אמנות

תל חי ועוד איך...

תמיד בשוגגית לחים ואני מגיעים לירי ויכוח (שלא ליר הילדים, חלילה!) אנחנו גומרים ב- אבל על זה לא נלך לרבנות". הפעם הגומתי, וצודקת האישית אם אמש את איומי, אמצא עצמי מול הרב שליט'א וכל'א בלא בלא. החלטתי שאני משותף בכל הפסטיבלים, האירועים והמפגשים - למן תלחי, עכו, פסטיבל חיפה, ומפגש תיאטרוני רחוב בירושלים, ועד לאליפות פיצוח גרעינים בעפולה. בדרך-כלל עולה בירי לקשור את הנתנתות הוו בפעילות תנועתית: אבל תביני - אני אומר בקול חנוק - אני חייב לנסוע עלי-מנת לדווח לקורא קיבוץ, ועכשיו לך רק תוכיח את המכנה המשותף שבין פסטיבל הסרטים ליבולי הבגנות... וכך אני מנצא עצמי צופה ב-ערוד לקיבוץ, והחמרה לחיים צדין - בכל זאת - נושאת את מספר הכביסה שלי.

תלחי '87, "מיצג" של אלי

דור-כהן - "תנו לכלבים

לנבחרות": קטפות פרי נשאו את

איברי גופתו המונומנטלית של

טרוםפלדור סביב החצר. אחת

את אבר מינו, שנייה את

הכתפיים, ושלישית את היד

הכרותה.

כך נפל הדבר גם במפגש תלחי והאדון. אירוע אכזבתי חשוב. הימתי על שלום הבית והגורל, ובכשתי ששלוש-רבעי המשפחה עשו ורכם תלאיבניה, לבילוי התן, הייתי אני מקפץ על

הגליל, תוך שהם מורחים גופם במיני וודמה וסחי הקהל והתבקש שלא לזרוק בוסנים, מה שלא כעץ מבעדי לנסות לייצור אבר ב-קוף אחד שניה לחטוף ולך מחקול. הם כינו עצמם כשם קבוצת "ממרטו", מה שמובנה שוב כי "יורע קוף נפש כמבר".

אלי הור'הן נשאר בתחום החי במפגש המשלהב תנו לכלבים לנבחרות. קטפות פרי (מיכלונס" בלעז) נשאו את איברי גופתו המונומנטלית של איברי גופתו המונומנטלית של נשאו את אבר מינו, שנייה את הכתפיים, ושלישית את היד הכרותה. לא רק הכלבים נבחרו. דור-כהן הצהיר, שזו מחווה לשלום, תחת הכותרת ההירואית סוב יד ביד מגיבור בלי יד. נמלטתי על נפשי לפני שירצו לאחוז גם בירי.

חברי סרנט המחול של תנועתנו נכנסו לבחורתי, אולי מתוך הרהרות עם מצוקתם של המשקים המגורים, קבוצה אחת הסביעה את עצמה בביתים מים, וקראה לזה. סעודה אחרונה בתלחי". הפעם נשאיתי עד סוף הסעודה, כדי להיות בטוח שהחבר'ה אמנם לא ייצאו מתוך המים אף לשווא מוויקטי רציני אחד ניצח על תזמורת טכטוניק, ואמן אחר ירה טילים לגלקסיות שביל החלב.

בחור אמצ'ר במיוחד, שעבר כבר מלחמות התשה מסוג דומה, ודאח את המיציגים מולם, אמר לי בקול רצוני: טוב למות מאשר לראות מיצג אחד נוסף". בטרם נאספתי אל התק"מית הממוזגת, העושה דרכה מערבה, טפחתי עוד אייאלו עשרות שפחות-כתף, וספגתי חודר מהלומות תרמנית... כל מי שלא רצית לפגוש היה שם, ועוד רבים אחרים. עכשיו אני מחכה שותל יתרוקן ממיציגו, ומשאר בני ישראל, על-מנת לחזור לציחה בה אחידות עם הפסלים...

האם כך תעשה, ונעקת אשתי ביאוש, "זה היה הדבר היחיד שחולק למחשך ולהתייחד איתו"...

והשאלה היא אם נגד איום כזה אוכל לעמוד.

קרני עסיעד

ידיאו

הפסל שעל השביל

כתבתו של חיים מאור, "הותם" מס' 40,

2.10:

אכן מיסתורי הדבר איך מצליח תומרקין להעמיד פסל שארכו מעל ל-6 מטר ולו יסודות בטון וכל מארגני האירוע, — כחוד פיו, יגאל מירון, סטאצי, יוסי המסגר והטקטוריסט הדרוזי נותנים לו יד? האם עסק תומרקין בהיפנוזה קבוצתית, טלאקינזיס, או הביא עמו את אורי גלר כעוזר? או שמא באה כלילה קבוצה מן המאדים ועשתה את העבודה?

יש סרטידראו, המתעד את המצב, ובו נראים כל עסקי האירוע נותנים יד בעבודת הצבת הפסל. איזה הבל ואיזה שקר לכתוב, שתומרקין הציב פסל ללא אישור. אכן מישו מתלחי ראג שההומנה מפלור-בקס לא תגיע אלי וכך שלחתי לפלור בקס את צילום הפרוייקט ישירות, עם תלונה על המשך אסכולת-התככים.

עם קבלת מכתבי וצילום הפרוייקט צלצל אלי פלור בקס אישית, התנצל ואמר שידוע לו עניין התככים והפוליטיקה שאמנן ברזל השאיר בתלחי, והוא מזמיני להשתתף באירוע ומייד. דוד פיון התקשר עמי לתאם זמן להעמדת הפסל, ואכן הגעתי רק במחצית מאי לבחור מקום. אז נאמר לי שהמקום, אשר לו ייעדתי את פסלי, נתפס עלידי פסל בלגי, כך שבגלל לחץ הזמן ושינוי האתר (אחר שניתן לי עלידי דוד פיון) נאלצתי לשנות את פסלי. אמרתי לדוד פיון שכאן לא יתאים הפסל שהצעת, אך יש לי פסל זרסאטילי העומד כחמור בנוף וותאים מבחינת תוכן וצורה למקום. דוד פיון שמח מאד שאביא פסל מוכן, שלא יציק על המבצעים הטרודים במקום. בשעת יצירת היסודות לפסל, לחשו לשונות רעות ואמרו שיש להוציא את היסודות, כיוון שהם עומדים על השביל שבו הלך טרומפלדור מחצר תלחי לכפר-גלערי. כל הומן ניסן להפריע. ייעד עליך דוד פיון.

ב-2 באוקטובר, לאחר פרסום הכתבה, צלצלה נעמה חברתי, לפלור בקס, שברך אותי על הפסל היפה והצהיר שמבחינה אדמיניסטרטיבית אכן היו איסורים וגם פסלו של יחיאל שמי ועוד פסל, שלא זכר את שמו, זכו לטיפול רומה. פלור בקס הודיע חדי משמעות שהוא עומד מאחורי הפסל שלי ועל-פי בקשתי שולח לי העתק הזמנה לתלי חיי. בקשתי שלי — אנא חידלו ממנטליות של גמדים ובואו נעשה אמנות.

יגאל תומרקין

תשובת חיים מאור:

"כי הנה כחומר ביד היוצר, ברצותו מרחיב וברצותו מקצר, כן אנחנו בידך, חסד נוצר, לברית הבט ואל תפן ליצר."

שורות אלו, המשתמשות כאמן כדימוי לאל, מופיעות באחד ממזמורי יום-הכיפורים. האדם הוא חומר אלסטי, המציאות וארועיה נתפשים אף הם כאלסטיים, כחומר-גלם. כבר אמר עליך הצייר רנה מגריט: "הדרך שבה אנו רואים את העולם, היא כמשהו שמחוצה לנו, עליאף שיש לנו רק ייצוג אחד שלו — בתוכנו". לכן, עשרה ציירים, אשר יציירו אותו עץ, יציירו עשרה עצים שונים ועשרה עדים לאירוע מסויים יעידו עדות שונה. בניגוד לאל ובריתו, לאדם ישנם יצרי קנאה ונקמה. לכן, כשם שלא נדע מה באמת מילמל

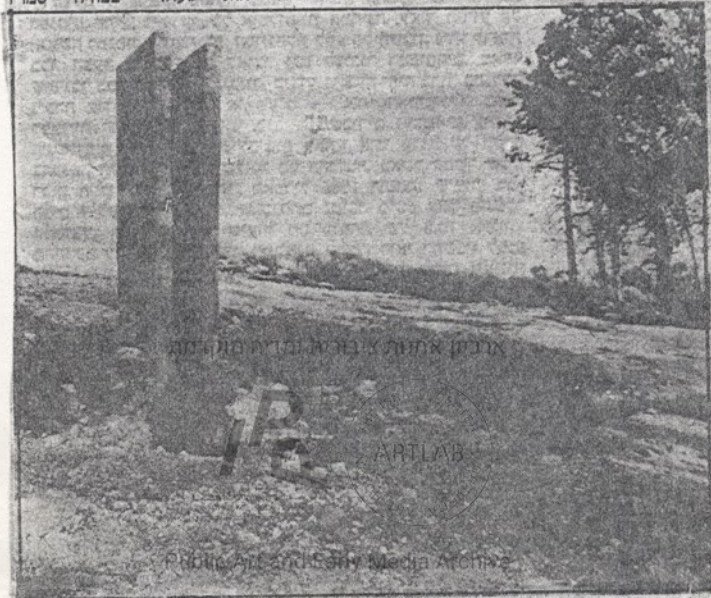
הר אוכל יושביו

מאת דורית קידר

מאורגן בצורה כזו שיהא אפשר לקרוא את השילוט מבלי לספס ולדלג יתר על המידה על הגבעות.

מן הראוי שעבודת ההכנה שחיבת להתחיל, כאמור, כבר היום, תעמיד כתנאי לאמנים המשתתפים פרק זמן של חיים בתוך הטבע, בתוך הגומחות והפינות, כדי שישמחו, יכבדו את גידיו ועורקיו ולא יכפו עליו אביזרים המכונים אמנות. פלו שאול מחווה דוגמה נפלאה לעבודה שמשלבת בסביבתה. אולי פסלו מהווה אח גולת הכותרת של הפרויקט כולו. הוא כורד בור ענק ומגלה את סודות רבדי האדמה כאשר ברומנית הוא "עוזר" בצורה סמויה

תערובת הסיפול בטבע, "תל"ח 87" מעוררת בעיות קשות. כנראה שהתל אוכל את יושביו ואינו שש לקבל אל תוך גופו האדיר את מושקיו בנדיהאדם. הגשר רים המיתניים מוגמים בקריהשמים, אינם מודגשים מאומה ויוצרים קו לבן סתמי שאין בו מן החדשנות הפלסטית. ברנט גיזמו, שעיצב קו אנכי לשמים עשה זאת כבר לפני שנים ונתן אז לפסל כותרת המרגישה את הקונצפט שמאחוריו, אבל קו ללא קונספציה שחור צורנית על העבר, אינו

סלו שאול - דוגמה נפלאה לעבודה שמשלבת בטביהות

לטקסטורה, מעתיק אבנים ממקום למקום אבל עושה זאת "בהתבא". ליד פי הכור צומח מעין עמוד שבתו הורקו, הקווים האנכיים לא סדירים לחלוטין ונראה כאילו יד אדם הציבה פסל-מזבח זה. אין בפסל זה מניירות, אין תחבום מאולץ וזה שיש זה כאמור הכרת השטח מבפנים.

שיטה מנוגדת להשתלבות עם הטבע היא כמובן ללכת נגדו, כמו שעשה תומרקין בשימוש בצבע הצהוב האלים, חומר ברזלי קר וסטריילי ואיורגני, קווים זוויתיים, מעין נקודת צרימה, לא גדולה ולא כפיתית, שבסופו של דבר מפנה את תשומת הלב אליה ואל הטבע בו היא ממוקמת.

יש אחרים המנהלים עם הטבע דיאלוג כלשהו, כמו היה מחוץ עם מינורה מבטון המונחת בטבעיות למורד הגבעה ונאלו מזמינה את הצופה להיכנס מבעדה אל תוך בטן ההר.

מים אולריים, ביל ואון ורדנה קירנליוס — אמנים זרים — למחות יוצאים מתוך נקודת יניק התחלתית המעוגנת בחומרים מן הטבע בתוספת של איזה קונספציה.

ישנם אמנים בבלי פיניר וברני פינק אשר עבודותיהם פחות מוצלחות מאלה שהציגו בזמנו בפארק הלאומי ברמת-גן. כאן יש הצטעצעות ותחבום יתר. הפוגמים באסתטיות האופיינית לשני אמנים אלה.

בקטלוג עצמו מופיעים פסלים ששגנו במציאות, כמו זה של פיניר וזה של הלן אסקובר.

לסיכום, מבצע "תל"ח 87" לוקה בחסר, במקצועיות — על אף ההזמנות של אוצרים מתחל.

כמתכנת זו כדאי שהיא יגווע, ואם המארגנים בכל זאת רוצים בהמשך המסורת — עליהם לגשת למלאכה מיד ולהשקיע בכך שורה רבה

מחדש כלום מבחינה תוכנית ורק מפריע לשדה הראייה לגלוש אין בו ולא כלום. אולי כאלים עשוי גשר לבן להיות מעניין אם הוא נמצא בקונטקסט מסוים ומשמש מעין הר למבנה האולם.

הברים אמורים גם לכל מיני חומות כטון שמוקמו להם על הגבעות וההרים בצורה אנכית או — כברונזה — בצורה אופקית. גם במקרה זה יש כאן יותר הפגנת שרירים שאין לה מצע ובסיס תיאורטי או יצירתי. אין חידוש, אין מסר ונותרת רק ההפרעה.

ישנם פסלים אחרים, כמו של שרשי טייכר וקית'אל, שגושאים בתוכם מסר קיומי, אבל פסלה של יקית'אל יכול היה לקבל אפקט טוב יותר בין כתלי מוזיאון סינטיסיים וסטריילים

התואמים את רוח העבודה המעניינת הזו. ישנם פסלים דמויי אהלים או חלקי בתים כפריים ערביים שנהוג לראות בגליל. אבל

השחווני עני יותר מהממצא המקורי ושבו — יש כאן פעולה של החצנה. נראה שהאמנים החליטו ליישם את ההזמנה ויהי מה והאוצר מצידו לא עשה מלאכתו בקפדנות ולא סיגן

דיו את אשר מוצג כאן. פסלים אחרים מוזכרים עליידי הקטלוג אבל שגנו למעשה ולא דווקא לטובה עבודות אחרות בכלל לא נקלטו עליידי העין מפאת

המרחקים העצומים ושני הגישה. פרויקט "תל"ח" לא צריך להסתפק אך ורק בהעמדת הפסלים, אלא בהכנת תשתית מארגנת היטב מלווה בשילוט, על מנת

לאפשר דרכי גישה טובות יותר. כנראה שצריך יהיה להתחיל את הפרויקט הבא כבר היום, וזאת לאחר מחקר ארוך של

האמנים המציגים בארץ. (ישנם אמנים טובים שאין להם מרפיקים. הבחירה צריכה להיעשות בצורה אנונימית על-פי שרטוטים ומודלים

מינאטוריים ממוספרים). יתר על כן, יש להכביר את המסורת בצורה של גו טבעי

פיסול בטבע

אירוע

יצירות של נטע סלוצקי, אלי דור-כהן, יוסי מר חיים ואריק שפירא, בצד יצירות הפיסול באירוע "תלחי 87" שיפתח מחר

פני יסעור - התחצת הפנימית הזאת אדמה קש ופיגמנטים של צבע

מנועיהם ופנסיהם בחוויה אורקולית. רשימת המופעים ארובה וכוללת גם הקרנת סרטים, שידורי טלוויזיה במעגל סגור, מפגשי אמנים, סטנאות לייצור כלרעבודה בשדה וסיתות כלרצור. בסגנון פרהיסטורית וסימפוזיון אמנותי. כל זה במחיר של 10 ש"ח למבוגר. לקבוצות תנתן הנחה. כרטיסים ניתן להשיג בסוכנויות ובקופה בכניסה לאתר. לרשות הקהל עומד תנחן ללא תשלום, שירות שמירת הפצים, סיורים רגליים מורכבים והסעות להר למי שאינו מיטיב ללכת. למי שרוצה ליהנות בנחותה מומלץ לשריין מקומות בכתהארהה והמלונות באזור. צעירים יכולים לבוא, כמובן, עם שקישנה. עוד עצה לסיום מנסיון אישי: כדאי להצטייד בשתייה בכובע ובנעליים נוחות.

ומשתגלים כחיות. למבקרים סכלניים, אשר אינם מתרגשים מעירום ומפעילות חיייתית מוכסתת הנאה. ומה בתחום המוסיקה? "סלסה" יצירתו של יוסי מרחיים מהווה קולאז' קיצוני המבוסס על מוסיקה לטינית מעורבת בג'ז ושירה אמריקאית. היצירה חושפת את חידושי המוסיקה המתוכנתת וממחשבת כיורדמיונו של המלחין המבצע. עם ישראל חי וטוב יצירתם המשותפת של אריק שפירא ויוסי מרחיים מבוססת על קולאז' מתוכנת המורכב ממשפטים אופייניים לשטיפת המוח הדתית בארץ תוך עיוותה, הכפלתה, הידוהה וכו'. ביצירה אחרת, בשם "אוטופניה" מאת המלחין יהודה לוי ננגנו כלים קונבנציונליים לצד כלרייכב אשר ירעשו ויאירו בצופריהם.

מאת חיים מאור

אירוע תלחי 87, מיפגש אמנות בתימוננו, יפתח מחר, ויתקיים עד מוצאישבת (26.9) בדומה לקדמיה בשנים 1980 ו-1983. כולל האירוע מוצגים מוסעיהמחול ומוסיקה לצד יצירות פיסול בטבע, בשטח מיכללת תלחי, בעמק ובדר הסמך. למבקרים באירוע מוצע מיגוון של אירועים וחוויות אמנותיות. 30 פסלים חדשים של אמנים כמו יוחאל שמי, יגאל תומרקין, יעקב דורצין, יעקב חפץ, חוה מחותן, שושנה דיימן, פני יסעור, ברני פינק, סלו שאל, יואכים בנרא, ביל ואון, קורנליוס רוחה, ורבים טובים אחרים מאמני הארץ וחול. פסלים אלה מצטרפים אל 30 פסלי המוצגים במקום מאז האירועים הקודמים (משל קדישמן, בוקי שוורץ, דניס אופנהיים, רליה מאיר, מיכה אולמן ואחרים). יחד הם מהווים גרפסלים מרשים בהיקפו ובאיכותו. אוצר האירוע הנוכחי, פלור בקס, אשר בחר את העבודות מגיש כי הפסלים מציגים את קשת היסגנונות והנסיות האופייניות להתפתחות הפיסול בעשור האחרון בארץ ובעולם. מעבר להבדלים פורמליים או סגנוניים מוצג מיגוון הגישות המושגיות של הפסלים בתלחי אל מול הקונטראציות התרבותיות, ההסטוריות, החברתיות, הפוליטיות, הגיאוגרפיות והסמליות של המקום.

לצד הפסלים מתקיימת בשטח תערוכה המציגה את הצעותיהם של האמנים אשר נדרו ע"י האוצר מסיבות איכותיות. תקציביות או אחרות. שורה ארוכה של ארועים והתרשויות מוצעות למבקרים בשעות היום והערב. בחלקים שונים של האתר, ניתן לראות, בין היתר, את קבוצת המחול המצויינת, מאמנה" במופע חדש בשם "מגבילית": מיצג "השחק" בבצוע נטע פלוצקי ולהקתה; מיצג של אלי דורכהן, בשם "תנו לכלבים לנבוח"; תמר רבן ויוסם פורת יערבו "סעודה אחרונה בתלחי" במופע המשלב שחקניות כבדיותמים, שלושה מסכרילטוויזיה ופסל של פרה קטועת רגל... דני המעגל וקבוצת "סמרטוט" יעוררו כנראה הרבה רעש במיצגם הארוך. קופים, במהלכו מוצג תהליך של איבולוציה כהילוך אחורי, בניאדם הלוושים באופן סולרי והמתנהגים בצורה "תרבותית" יסירו את נגריהם ובמקביל יחול מהפך פיס בחתונותם עד שיידמו לקופי המטפסים על עצים, פולים כינים, אוכלי בנות ובוטנים

תלחי 87 מנסה גם לתעד את מגוון הגישות המושגות של הפסלים לתלחי אל מול הקונטציות התרבותיות, החיטוריות, ההכרותיות-פוליטיות, הגיאוגרפיות והסמליות של המקום.
לדעתו, טועה פלור בקם בצינו כי כל הסגנונות והגישות המאפיינים את הפיסול בעשור האחרון מיוצגים באירוע. לא כך הדבר (ואיננו רואה פסול בכך).

מעניינת ההשוואה בין הפיסול בתלחי לבין הפסלים המוצגים ב"רוקומנטה" בקאסל, או ב"פרויקט הפיסול" במינסטר. רוב פסלי החוץ ב"רוקומנטה" בקאסל ממוקמים בפארק ענק הכולל מרשאות ענק ונהל קטן הזורם ביניהם, שתילים ועצים ממושטרים בעיצוב גנים טיפוסים לאירופה הקלאסית, מקדשונים ומבני-ארמון בארוקים.

נתגלתה"ח"ה אלה כמעט מזמינים פיסול סולידי, "אציל" בחומרי ובצורותיו ומשתלב בניגוחות המרושנות. אפיון נוסף — פיסול גיאומטרי שחלק ממנו פונקציונלי (ספסל, מבנה, גשר, שער) או כאלרפונקציונלי (סימולציה).

מינסטר, עיר קטנה המשמרת את נחוץ ימיהביניים בכניסה המפורסמת, בכיכר השוק וכמבנים ויהר עם זאת טובת בחוש — באוניברסיטה התוססת צעירים. גם לא פארק ענק, שאגם במרכז הוא שוקק ילדים עם אמהותיהם ובקשישים, הנחים על ספסלים בצל העצים ומתבוננים בברבורים השטים.

רוב פסליהחוץ במינסטר נצמדים אל אותה פסטורלה. ממחגת ותרבותית ואל הקשר שבין פיסול וריחות/חפץ פונקציונלי. פיסול גיאומטרי בעל אופי ארכיטקטוני, מעין פירות-חמד לשיבה, להתבוננות, למנוחה. בנוסף לסימולציה הפורמליסטית ניתן למצוא בקאסל ובמינסטר גם פסלים ו"סביבות" העוסקים בחדדות ובתחושות אפוקליפטיות (כדוגמת עבודתה המצוינת של רבקה דורין במינסטר).

לעומת זה, בתלחי 87 — הנוף בראשיתו, קמאי, פרוץ, צורב

Public Art and Early Media Archive

האמן הבערת, בולת, ביל ואוזן

בזלת, עץ ורוח

תלחי חוזרת להיסטוריה, אך אחרת.
לא רק טרום-פלדור ואנשייו, כי אם, "הפנינג" בן ארבעה ימים בחיק הטבע הגלילי הכולל: פיסול, ציור, מוסיקה, תיאטרון-מחול וסימבולזם.
תלחי 87 — היצירה

ללא תוֹרֵת, מִלֵּד וְסֵלַע (פֶּסֶט מִתּוֹךְ מַסָּפֵי פֶסֶלִים קִטְנִים) וְיֹאסֵפִי בְּנָדָא

האמנים הישראליים כמו קורא תיגר על הגוף או למקום, על מסעיו ההיסטוריים והסופוגרפיים. הם משתמשים בצבעים, צורות או חומרים המגוונים או "חוקפים" את המקום. למשל, יגאל תומרקין במסלול "השיר על הארמה", הכולל פסים אופקיים, עגלה ועלליה של עשתות ללא ראש. הפסל צבוע בצבע צרם, המנוגד לכיבה ובריא. שתול"ה, אלים והרועם. תומרקין רואה ב"השתלה" זו סוגיה פונקט לאריה של תלית. אחרים אומרים כי תומרקין השאיר מסייע רועמת. "הייתי כאן", רונמאות גוספוט: שושנת היברגס הענקית הכחולה בעבודתו של "שואל פאר" הניצבת במרכז סמיטאר תלת־ממדי של בית "יאומטרי". שתול"ה ליר עץ, שושנת היימן עם כיסא הבטון הגדול הצבוע לבן ועליו אבן כולה בצבע תכלת. זהו הכפורת"ה שלה, המכנה מזה בעל ארבע רגליים ושתי קרניים, המוצב בקצה הכביש שעל הדרך, מתנשא לגובה של 5.20 מ' ופניו לפסגת החרמון; אילן, בתר בעבודתו גשר. זהו גשר יאומטרי צבוע שחור־לבן הממוקם בוואדי. קצות הגשר אינן נוגעות בדפנות הוואדי ולכן הוא, כעצם, איננו פונקציונלי. המבנה המאסיבי הזה יוצר גיגד חד עם הסביבה הטבעית האורגנית ומוחה, דבריו האמן, דימוי להעדר הנישור ביחסים שבין מדינת האזור.

גם שושי טייכר־יקתיאל (הברת קב' רבדים) מציבה פסל המשמש כדיומן מתורם כנגד מצב פוליטי. בעבודתה שתי דמויות בסוף הנושאות אלונקה מרומזת מרשת ברזל הניצבת מעל מרובע מורסניה לבנה הנפוצה במקומות סביבתיים. הפסל תחום בגדר ברזל גבוהה בעלת קונטציות של בתיקבות. שושי טייכר־יקתיאל מרשימה כי פונקציונליות החומרים בעבודתה היא קוד להבנתה. התרסניה, המעלה את רוחות החיטוי, מקוודתרתה, חדר מתים, מחברת את הפסל אל אמירה המגיבה למות המרחץ באוויר תלתי מא. טוב למות בעד ארצנו ועד לגופות חיילי צה"ל שנפלו כאור במלחמת לבנון ולאחריה.

את הייאל שמי (חבר כיבוץ כברי, תתן פרס ישראל) שהציב את מסלול "המשפך" בתחנתו צלע הדר ובפתח משטח העמק הפרוש. הפסל מורכב משני פיוגמי ברזל, המיועדים ברזל כלל ליצירת סכרים או מוחים. שני הקירות הגלים, דמויי הוילון, צומחים על צלע הדר ועומרים בצורת משפך, כשאחד הריב פתוח כלפי הדר והצד הצד יוצר כעין מפתח־חלון גדול אל הגוף של הגליל העליון. שמי תכנן את הפסל כך שבמשך הזמן הוא ינקו מי גשמים, אבנים וסחף, הבאים מן הדר, וכתוצאה מכך יגרמו לשנויים בטופוגרפיה של המקום. שמי מרגיש כי זהו פיסול נטו שמייצג את עצמו בלבד" וכי גם סופוגרפיה היא אלמנט פיסולי.

בנופי הגליל אכן מתגלה הטבע כפסל רחבי־ימרים ולכן על האדם להתערב בטבע בצורה שאינה הורסת" — אומר שמי — וראו הוא יוצר דברים פנטסטיים". יצירות טובות בפיסול בטבע מצאנו בתל־חי. לא כך הדבר לגבי המיצעים והמופעים האחרים. טובה הענין עדיף להמנע מן "השידור" הזה, לפחות כל עוד הכלל לא עומדת בתקן. "אם יש צורך במופעים תיאטריים כשביל" למשור המונים" (כדברי חלק מן המארגנים) או לפחות שיהיו ברמה כזו שלא תסכא בבושה את הפסלים שעל הדר ואת קומתו הקופה של הארץ השואה, כחלקת בית מקדוה בה סמנים מרופלפלו ותדירו.

הצופה שטק נפשי, שהיה ארוכה, יכולת התבוננות ארוכת טווח, התייחסות ביקור בגן הפסלים כתלתי וטיפוס על הדר אוניקוגניו ושהיה בו (שואל כלי אוכלוסיות) במשך שעות, התאמה לעצב ולחילופי הצבעים והאורות, חילופי מוגה־אור וכו' יתנו למבקר את מלוא התמורה לכרטיס ששילם. זהו מחרתן אפילו ממליצה למבקר לנוח בתוך עבודתה או לישון בה בתוך שקיטנה. עבודתה, הנקראת "מעבר" הינה דוגמא מצוינת לעבודה מן הסוג עליו אני מדבר. היא יצרה מעין מבנה מנורה או מערה, צמוד להר, משתלב בצבע ובחומר הוצר חוויה חושית טוטאלית אצל הצופה. בתוך המבנה בעל הצורה המקומרת, המחורץ בחריץ אורך, שתלה צמחים רחנתיים מקומית, כחורים בצלע הדר. השינוי במעבר מהסביבה החיצונית אל הלל הפסל — דרכם, מרגש מבחנית הטמפרטורה, הלחות, הרוח, האקוסטיקה וכו' יחד עם זה, כדרכי האמנות. ההליכה והשהיה במנורה כוללת אסטרטגיות שהצופה מביא איתו, או קולט מן הצורות והחומרים.

אי אפשר לתאר ולנתח, באופן רציני, 34 עבודות בריסמה עתונאית. אוכיז עוד מספר עבודות שענו לקריטריונים שלה: עבודתו של בריי סינג (חבר כיבוץ הורקאל) "מקדש לשמש". זהו פסל המעלה על הרעת מקדשים כמו הטטונדה, הבני מעמודי גיר הגולשים בתנועה ספירלית מההבנה אל הוואדי, תוך יצירת מתח ציורי של מאמדת התלחות באוויר. מערכת העמודים יוצרת "רוג'ן" עם השמש, "המחמא" במשך שעות היום, כל פעם לחלק אחר של המערכת.

"מקדש" אחר, או יותר כגון מעין חורבת אחר פרוימיטבי, ארכיטקט, יצרה פני יסעור (הברת קב' עידה־רוד"איתור) בעבודתה

תומרקין ללא אישור

תיאטרון-מחול וסימפוזיונים.

תל-חי '87 — הערכה

מאת חיים מאור

"מקדש לשמש", אבן גיר, בני מינך

וקשה, החר בעל הנוכחות צופה אל העמק שמתחתיו. הבולת השחורה מעלה חיוניות פריסטוריים, הצמחה הקוצנית והריחנית (אובס) מצוין נאחזת בחר ובחזארי, הכוחות הטבעיים החזקים פועלים באוויר/רוח/מים/ארמה/שמש של המקום לצד הכוחות ההיסטוריים — המיתולוגיים הקושרים את החומר אל אדיאיות ומעשים של חלוציות, גבורה והתיישבות. כל אלה פועלים על האמן והצופה כאחד ומנתבים את זרמי המחשבה, התודעה והיצירה אל חומרים וצורות אחרים לגמרי מאלה שבאירועי הפיסול באירופה, כאן הפיסול ברובו גולמי, טבעי ומתחבר אל צורות ואיזורים קמאיים. אבני-הבולת המאסיביות מושכות את האמנים לכיוון גליהעה, הרומנים, המקדשים והתילים הקדומים. הסתות והחרישה כאבן הינם, לרוב, מינימליים מתוך "כבוד" לאבן, הדימויים הנחשבים כאבן הינם כרוח הפיקטורנליות הקדומות וצורות יסוד גיאומטריות (למשל בפסלי ביל ואזאן. האבן הבורית, קורנליוס רוזה ואחרים).

קוראים תיגר על הנוף

מלים רבים פונים אל ההתחפרות, המיגננה, העקבות הסמיוטי-מדיטטיים והאמנות התתי-קרקעית, כרכרי יואכים בנאי, שעבודתו היא מהטובות באירוע הנוכחי. רבות מן העבודות הינן טשוחות, אופקיות, עיפני השטח, צמודות לאדמה (ויאכים בנאי, יעקב דריצין, אסף בראצ'י, טום אילרייכס, נפתלי נחמני, אביטל עזי, תום מחותן, רוב ברינזנס ואחרים).

מלת-המפתח כאן היא צניעות. אתה חש ביחס של כבוד והתפעלות על גבול הנשגב-הרומנסקי, מן הטבע הפרא, המהלך אימים בממדיו, כבוזו ובנוכחותו. צניעות זו מולידה אמירות כמו: "לעבוד בקטן", "הבלטית את הפסל", "לא לנגוע כמעט בחומר", "לשים את האצבע ולא את כל היד", "לשמור על השקט" וכו'. ההתפעלות הן ותחושת-השגב ניכרות יותר ביצירות האמנים האחרים מתוך מאשר ביצירות חלק מהאמנים המקומיים. חלק מן

חררה (וכו'), השם "תל-חי" החל להירשם בירוניה-אמנות העולמית לצד הבינאלה של ונציה וסרפאלו, הרקומנטה של קאסל ואירועי הפיסול במינסטר. במאמרים צוינה ויחידות המקום על מסעניו הקשריו ויחידות הארגון והחופה ומכללה לאמנות, חברי-קבוצים, מועצה אוזרית.

על רקע זה המתינו הקהילה האמנותית וצרכני התרבות כאחד לאירוע הבא. זה בושש בלוב בשל רחיות שונות ומשונות: חשבוך נפש, החלפת האוצר (אמנו ברזל), מתנגדים, כספי, וחילופים בסגל-המארגן שנמשכו מ-1983 ועד עתה. במהלך התקופה הוחלט על ארגון "תל-חי" לחלל "נולד דעת קדומות" ארטיסטית של אמנים שכבר הציגו באירועים הקודמים, הצבת פסלים-קבועים וכו'.

עשות זאת אסף צרכני תרבות, עמר ישראל, נהרן ל-תל-חי '87, כדי לפתוח את השנה בתוך השלמות הגלילית והתסיסה האמנותית.

נוף בראשית, קמא, פרוץ, צורב קשה

אוצר האירוע, פלור בקס, מנהל מוזיאון לאמנות באנטוורפן, הוא האיש שבתוך 34 הפסלים שעבודותיהם הטריות הציגו במני הקהל

מאז 1983, אסף צרכני תרבות, עמר ישראל, נהרן ל-תל-חי '87, כדי לפתוח את השנה בתוך השלמות הגלילית והתסיסה האמנותית. הנוף כאן כל כך יפה, שאסור לקלקלו אפילו ביצירות אמנות בעלות נוכחות, לכן, אני שמח שהאמנים יצרו עבודות צנועות, המשתלבות בנות ואינן מורגשות בו, כמעט. אם תסתכל על חדר, תראה שלמרות שמרוכזות בו עבודות רבות, הן אינן נראות כמעט ואינן חורגות או מפריקות-לסדר הטבעי. אין גם השתלטות של עבודה אחת על אחרת.

למעט עבודות אחרות, מלור בקס אכן צודק בדבריו. — "מה היו הקריטריונים שהניחו אותך בבחירת העבודות לאירוע?"

— הבחירה שלי התבססה יותר על איכותיותם של הפרויקטים עצמם מאשר על יצירות קדומות של המשתתפים. בנוסף, היה זה נסיון להציג את התכונות הבולטות של התפתחות הפיסול ב-7 עד 10 השנים האחרונות: כל הסגנונות והטשיות המאפיינים את התפתחות הפיסול מצויים בדריקים וכפונקציה של סביבת תל-חי, מעבר להבדלים פרמליים או סגנוניים, הבחירה של

דמו לאירוע האמנות תל-חי צוירים קשים ודוקניים. להיות עצמה חייבה ניתוח-קריטי שלוחה בשאלות קולנוע בבגנות, בעיקר שבר דיסטיות מן החוגים השומרים על האבע במורמלק ובטרונות מצד אמנים שמוצאו סגם ב-רופא-המילר, אמנון ברזל. בסופו של דבר, חובק החרים המאזשים (מכללת תל-חי והמועצה האזורית הגליל העליון) את הרך הנולד — אירוע "תל-חי '87". בעקבות "תל-חי '80" פרתה המחלקה לאמנות במכללת תל-חי בניחולה של אלינה באומן (קב) עמיר ומשכה אליה אמנים-מוריס מן השורה הראשונה. אצבע-הגליל התרוממה ותל-חי עלתה על המפה, לא רק כמיתוס היסטורי של גבורה והתיישבות הלוצית, אלא גם כמרכז-אמנותי שיש להתייחס אליו ברצינות.

הצלחתו של האירוע והחרים שעורר בעולם האמנות הישראלי והבינלאומי, נתנו להחרים חשק להביא צאצא נוסף לאחרי העולם. כמו ווג החרים נבונים, הבקאים בתכנון המשתפה, דובר על ילד שני כעבור שנתיים. אך חללים אינם שיען שווייצרי. תל-חי כס' ילד נחתה בשנה, בשל מלחמת לבנון שפרצה זמן קצר לפני המועד הנחונן, האירוע התקיים, בסופו של דבר, בספטמבר 1983.

גם "תל-חי '83" הייתה סיפור הצלחה. האוצר, אמנון ברזל, וצוות מור האמנות של המכללה, בשיתוף המועצה האזורית וחברי קבוצים מן האזור, הרימו שוב פרויקט שמטח אלפי מבקרים לתל-חי. 4 ימים, בחוק הטבע, המיתוסים והאמנויות השונות (פיסול, כסע, ציור, מוזיקה, תיאטרון-מחול, מיצג, וידאו וסימפוזיונים).

הרעש והתקשורת שליוות את מס' 1 היה מתון יותר במס' 2. ההתייחסות היתה, לרוב, עניינית-אמנותית. בקהילת האמנים נמשכו הטענות כנגד "הדיקטטור הנמון", אמנון ברזל, המעריך את "הקליקה שלו" (קרן, קרשמן, אולמן, גרשני וכו'). תרומתו, שמי וחפץ, סגרו חשבונות, כל אחד בדרכו ובסגנונו. היו שלעצו לתפיסה, וכינו את האירועים "הנמנו" של האמנות, "אירועי ברזל" ועוד.

כך או אחרת, "תל-חי" הפך לעוברה, לציון-כוכב באירועים האמנותיים-הסביבתיים ולמודל לחיקוי בארץ ובעולם, בזיקה כזה או אחר (עייני ערך) מפגש ניצנה, סרום, יעד ברשמן, מצפה דמון,

תליחי מחלכלך

תליחי '87 מאחורינו, עכשיו מתחילות לצוץ ההשמצות: האם הוזמן תומרקין להשתתף באירוע או לא? תומרקין אומר: הוזמנתי; טולי באומן, פסל ומורה, אומר: לא הוזמן; כל צד מתעקש על גירסתו

דו"ת ריבין

מפגש האמנות בתלחי התמיים, והסיפורים מתחילים להתגלגל ולבוא תחומה. אחד פרש מחבורת המארגנים, אחרים ידפו את אנשי שלומם, איש לא מקצועי והשקף על ארגון המיצנים נכר. מעל הכול מצי סידר פלור בקס. אזור אורח בלוגי, אירועי תמים שנקלע לבטח האריות האמנותי הישראלי, כלי יכולת לזהות מי חבר של מי, מי עם מי בק ליקה, מי אומר על מי מה ולמה. ויש הסיפור של רשומות תומרקין, גירסה ראשונה שורטסה בשבוע עבר כסור השבוע של תומרקין בדבר השבוע. שם הכיר את איר ועי תלחי '80, '83, מרם גורד, לדבריו, על"פ קטניה משותפת של רני קרוח האמנן כחלל. אנשי אמנות מסבירים מחלל, שותפת או מדוע

פרש מארגון תלחי '87, תוך הסתייגות מנקודות שונות בדך נר וכל העניין. ברברי. תומרקין הוא ראה המצבה לא להצגה על תלחי ו"האמנות היא, אומר טולי באומן, "שכא אחר מחלל ולא חומן את תומרקין להשתתף. פקיד ממחלקת אנטוורפן קיבל מכתב מתומרקין, לפיו הבין שההשתתפותו בתלחי אשורה עליה פלור בקס ושלח לו אישור רשמי. אותו פקיד פוטל ביד תיים. פלור בקס עצמו אומר בגלוי שמעולם לא ראה את הפרויקט של תומרקין עד שהגיע ארצות וראה את הפסל במקום. הוא לא רצה לעגור בעיות ולא חזק לבקש שיחיד את הפסל.

תומרקין, בביתו בתל אביב, יזא מגרד לטובת ההאשמה "איר, בשם אלוהים, יכולתי להקים שם פסל ללא אישור. דרי פלור בקס צלצל אלי מבלגיה, כתב לי מכתב והזמין

מתגעגעים לחמיצות

תלי באומן בשלהי "האוצר נתן תרודו למודלים יומיים לפני פתיחת האירוע וכולם שמעו אותו אומה לא הוזמנתי את תומרקין". תומרקין, בשלהי "איר בא תומרקין ומעמיץ פסל מתם כד דרי אני מופיע בקסלור, ממכללת תלחי באו אנשים ורעשו עלי סרט את הפסל הצבתי בסוף יולי. בתחילת אוגוסט פלור בקס הגיע ארצה והיה לו מספיק זמן להודיע את הפסל, לו רצה.

הוא אומר בקס עצמו בשיתוף טלפון מבלגיה, מסר את הגירסה הבאה: "השוכה היא שאני באופן אישי לא בחרתי בפרויקט של תומרקין. כל מי שרצה להשתתף בתלחי '87, התבקש להגיש הצעות שד תחילת ינואר, ומתוך ההצעות שד

מות. הפסל של תומרקין הוא פסל שלא דווקא מתאים למקום ול"חומרים המסוימים של תלחי, אלא פסל שיכול להתאים לכל מקום."

כולם נגד תומרקין?

זה נשמע כמו שני קווים מקביר לים, שלעולם לא ייפגשו. תומרקין נשבע בתן צדק שדיבר עם בקס חו מסר לו, כנגד כל המקסריגים, שהוא באחדיותו האישית, חומן אותו לתלי ח. מכתב מאשר רשמי בדך. אנשם מי שחתום על מכתב ההזמנה שנשלח בזמנו היה האסיסטנט, אבל עוד שניים-שלושה פסלים אחרים שמשתתפים בתלחי קיבלו מכתב חתום על-ידו פשוט מפני שבקס נעדר מהמקום.

מאשימים את תומרקין שהוא פראנאיד, שהוא מאמין שכולם רוד

פ"ס אותו. במקרה זה נראה שהדפוס
משתי וקצת לא מובנת. ללא קשר
לספור האלפבתי הזה. שיש
בנראה להיות שרמון נבזי. מצד
ימין פתאום תלחי באירוע שמצא
את עצמו. לא שחש מקום ביד או
חוסר פסלים שימשחו להציג עליו
פסלים אבל לא המומה של השת-
לכות בטבע הפכה למייצגת ואיבדה
את הילת התעלותה ושפחה
אחרת בעבר.

המסל של המכרזים במלחמה: זהו בדרך להגדיל מודעות הממשלה לא תוצאות. ויהיו בענין, ויהיו בענין, ויהיו בענין?

[illegible]

— מלחמה, לא היו דברים מעולם
קיבלת החזמה ממלך בן
תומך: שילוח לתלמי את
הנערה לפרוק. בנס ודע: לי
הנערה הנקבלת מלחיו היו צרי
בים לשלוח לי מנחת חנוכה. יר
מכאן את ידוהא את יד חזות
נרמה לכן שהחטאים לא הגיעו.
למלכותי לבקש לשלוח מה קורה
הוא אמר לי: החטאים נשלחו אליך
אמן.

וטורקין איז משתתף בארדע וואס
 ס'הייזט ביזער באקאן, נענט וואס
 אן אהות"ל. וטורקין אלס שוואכע
 סלח "השנה" כתב ב"דס", "החלום"
 בלויז אז וואסער ווערט לעסנדיק
 שטענדיק גענוצט מפרעה אפילו
 למחלה דאקטן אלס מלכות הפרס
 קעגן היבא אדער מי וואס, אז
 פלוצ בקס מאנאטערן, בלויז
 שוואלל לחמניני ונהא באני
 פארשקט וואס וואס אבער-הגליל
 וואס ברזל וואס באמאן וואס קרוין,
 נאציט בן פסל".

ואז התחילו לזנוק מתלחי
שמועות בנוסח: תומרקין בכלל לא
הוזמן להשתתף. וזו נכנס שלא
סדן. בגלל טעות או איזהבנה.

אז ווי אינער?

את טולי באונן, שותמריק
מזכירו בין ברזל לקרנן, הצליחה
הרשימה "ברז" לעורר למחשבה
גלויה. הוא פסל, חבר קיבוץ עמיד
ומורה במכללת תלחי, טוען לזכות
ראשונים על התעניין המקורי של
איוון פיסל סביבית, והיה
ממארגנים הפעילים של שני איר
ועי תלחי הקודמים. בתחילת רשנה

תל-חי בעיני אדריכל

**"חיפשתי בתל-חי משהו שמעבר
לאלמנטים של צורה, טקסטורה, צבע,
אור ותנועה בחלל. מצאתי לא מעט
בילבול מחשבתי מסאודו-פילוסופי.
צירופי מילים ריקות מתוכן, הבאים
להסביר לא פעם וסיונות כושלים של
חדשנות בכל מחיר."**

האדריכלות, מעבר לתפקודה השימושי וביצועה
הטכנולוגי, ולכן יכולתי לנהל דרישה חיובי עם
כמה מעבודות הפיסול.
אבל חיפשתי בתל-חי משהו מעבר לזה, משהו
שיחדש בי את האמנה באמיתות אנושיות, שיעודד
בי שוב את הרצון לבנות וליצור למען איוה ער
בסיסי, שיאשר לי את צידקתם של יסודות, עליהם
ניסיתי להשתית חמיר את עבודתי כאמן. במקום זה,
מצאתי שם לא מעט בילבול מחשבתי ופסאודו-
פילוסופי, צירופי מילים ריקות מתוכן, הבאים
להסביר לא פעם נסיונות כושלים של חדשנות בכל
מחיר - כולל המחיר של הגועל ושל הביטול
העצמי, שבאו לידי ביטוי בעיקר בכמה
מהמיצעים **רית ומדיה מוקדמת**.
מכחה של האמנות - גם כשהיא מבטאת מחאה,
גם כשהיא מתלבטת בהימנעות מלעולם חדש -
לעשות זאת באמצעים של אסתטיקה ושל תרבות.
משום מה, הציניות והרצון להדהים או לגרום להם,

כאשר התחלתי, כסדרונט וחבר בתנועת נוער
ציונית סוציאליסטית, להתעניין בפירסום
ומשמעותם של מעשי אמנות, למדתי להעריך אותם
לא עליפי השתייכות לזרם זה או אחר ולאטכולה
מסוימת, אלא עליפי יכולתם לשקף אמת אנושית.
חשתי כי בארץ, ובמיוחד בקיבוץ, אחיה עד לחוויה
אמנותית כנה ועמוקה, מקורית מבחינת ההשראה,

Public Art and Early Media Archive

מעורבת מבחינת המניעים הרעיוניים והחברתיים אבל לא סאמפלסטית, לא פונה לרמטוגיה וזוהי, לא מנסה לשרת ארונים שלהם. ביטוי ליושר אינטלקטואלי ולתוצרת של טעם טוב.

במשך השנים, אוכל להגיד, נתקלתי בהרבה אנשים יוצרים, ובניהם כאלה שלא הכירו ציפית נעורים זו שלי: אנשים בעלי כישורן ורגישות, וגם יכולת טכנית וראיה מיקצועית ערבנית. עם זאת, לא אוכל לומר, כי במאזן פרספקטיבי כלל מצאתי כאן תופעה בעלת שורשים יחודיים: אנחנו, באמנות הישראלית, ובקיבוצית בפרט, לא מצליחים להשתחרר מרגשי הנחיתות שלנו כלפי העולם המערבי, ומנסים לחקות אותו - בעיתוי מאוחר ובעוצמה פחותה.

כצירוב בעל אתגרים ומטביציות, שהיו צריכות למקם אותנו הדחק מהמוקדים והזמנים של אותו עולם מערבי, שבע ואדיש, אנחנו מאמצים למעשה, נסיות אינטלקטואליות אשר - בעיניי על הלב - אינן האמת שלנו.

היירותי בדברים אלה כשבוקרתי באירוע האמנות בתל-חי. עם התרכו בגורש גורד אמני קיבוץ ואמנים מישאל ומחולל, ומשימה נמלאה בפניהם: לתרגם ביצירתם את האווירה הפחותית של המקום, על גופה המדומה, על מורשתה ההיסטורית והמוסרית, על מציאותה העכשווית בתחום הפיזי וכתחום הולטי והאנושי. כי דומני שלא היה ככוונה מארגני המיפגש לספק רק מקום פיזי לתערוכה של אמנות בתזמנו ודק הודמנות להצגת כל רעיון בחיקלי, כוריאוגרמי או בימתי. נשאלת השאלה איזו מכל היצירות שהוצגו קלעה למטרה זו?

היו שם עבודות בעלות התייחסות מכוונת לסביבה, ובניהן גם יפות ואינטליגנטיות אשר בצורתן ובאופן הצגתן ויצירתן מתחים ויוואלים ומסילולוגיים או אסוציאציות רוחניות ואף פולחניות. כאדיבל, אני מניב באהרה על נסיונות איכותיים ליצירת חלל באלמנטים של צורה, סקסמודה, צבע, אור, צליל, תנועה וכו'. כאדיבל אני גם מבחין בתכונות אלו כמחנות ומתוארה של

לא היו מעולם מפתח לכניסה אוטומטית לעולם האמנות. לא מספיקה התחושה, כי המציאות הטכנולוגית והחברתית של ימינו דורשת כלים חדשים לביטוי. צריך שכלים אלה יהיו מסוגלים ליצור דבראמנות וזהו הוא מיסד לידי או מזהה קולנית, זו תהיה אמנות בזכות מיוזן שקל בין תוכן וצורה, בין רעיון ואופן הצגתו וביצועו.

אני מתנגד, כאופן חריק, לכל צנזורה באמנות. אבל אני מאמין בתפקידה של הביקורת כגורם מתוך את הקהל את האמן כאחד את הקהל, כדי שלא ייתן ש.אכילר אותו כל תבשיל במסחה של חרבות מואכנות: אות האמן, מין שיוזע לבדוק את עצמו לעומק ולרחב, בטרם יפנה למעשה האמנותי, המכבר בשפת החוויות והאמנויות שהוא משרה, לא

אנחנו, באמנות הישראלית ובפרט מקיבוצית, לא

מצליחים להשתחרר מרגשי הנחיתות שלנו כלפי העולם

המערבי ומנסים לחקות אותו - בעיתוי מאוחר

ובעוצמה פחותה.

ב.סריקס חולפים, הנובעים משאיפות מסגוניות, או באמירות חידאמנותיות מפרצות ורועשות. בשל כל אלה אני מצטרף למבשרים על היוזמה שבאירגון מיפגש תל-חי. יש לקוות כי הלקחים האירגוניים והתוכניים, שבוודאי יושקו, יבססו את האירוע גם בעתיד, כאחד מציונייהרר באמנות הישראלית. ולאמני הקיבוץ במיוחד אני פונה בתביעה להשתכנעם, שיוכלו אותם לא רק לתליח 91, אלא לעמדת חלוץ, כמעצבי תרבות ורוח קיבוץ אחד ומתחדש, החשק ליצירה ולשרים כמו לאודי לנשימה.

יוסורט קורנולדי

הקיבוץ 7.10.87

אמנות
מדינה

הנהגה
המדינה
המדינה
המדינה

הנהגה
המדינה

ארכיון אמנות ציבורית ומדינה מוקדמת

מכון תרבות וידיע
מכון תרבות וידיע
מכון תרבות וידיע

Public Art and Early Media Archive

isc

Sculptors International

Vol. 2 No. 4*

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

Contemporary Art Meeting in Israel

TEL HAI 83

Tsipi Ben-Haim

In Tel Hai, Israel, a Contemporary Art Meeting which focused largely on sculpture and sculptural events, was held from August 31st to September 9th, 1983. Following in the tradition of the first Tel Hai event that took place in 1980, Tel Hai 83 included over fifty projects of sculpture in nature and sculpture in interior spaces, environmental, musical and theatrical events.

Land and History

Tel Hai, which means "height of life," is in the upper Galilee in the northern part of Israel. On one side are the Golan Heights and the Syrian border; on the other, the Lebanese border just two kilometers away. The place has a recent history of Zionist colonization starting in the 1880's. The nature of the terrain, past and current political and military clashes in the area, and a sense of isolation from city life, all emphatically influenced the spirit of the 1983 art gathering and helped to shape its cultural physiognomy. To summarize, in the words of Martin Weyl, director of the Israel Museum, "While the natural environment is breathtaking in its beauty with high mountains, deep and lush valleys and neatly laid out agricultural settlements, its associations are accentuated by an awareness of its biblical past and age-old history. Indeed, this is also reflected in some of the [art] works."

Community

Perhaps the most important element in the shaping of Tel Hai 83 was the "loving hand," lent by the people themselves. The teachers and artists of Tel Hai College were the initiators and the students of the college also offered their assistance which was used constantly by the artists. This purely voluntary work was supported by 27 kibbutzim (or cooperative settlements) of the upper Galilee. They supplied materials, labor and heavy equipment in an area where, as one artist noted, "It's more difficult to obtain a tube of paint here than a D.9 Bulldozer."

This powerful orchestra was directed by Amnon Barzel, art critic and Israeli curator for several Venice Biennals, who undertook to make Tel Hai 83 the most important contemporary art event in Israel. Among the 52 artists/creators of the happening were Israelis, Americans, and Europeans; sculptors, painters, performers, and musicians; and the representation of many different aesthetics and outlooks on art. Surprisingly, all survived a month of living and creating in the same place. In the course of time, the place slowly became a "museum-in-nature."

Of the combined influences of community, place and time on the artworks, Martin Weyl, again, summarizes: "While Tel Hai, itself, is a positive statement of the supremacy of the creative forces over the powers of destruction, and the friendly intimate meetings push to the background the spirit of strife and anger, the works themselves often express a concern, or even anxiety, about the particular situation." He goes on to suggest that many of the works are nurtured, and even strengthened, by the harsh realities of Tel Hai.

Art from the Land

On the day of the opening of Tel Hai 83 the sound of hammering and heavy vehicles was stopped by Yossi Mar-Haim, who opened the festival with a musical work *Heart Beat of the Mountain*. As Yossi said, "I wanted to treat the event at Tel Hai as a living organism and play its heart beats at the beginning, middle and end of each day". Indeed, it was felt very strongly by the 60,000 curious Israelis and visitors wandering around the several acres of land, watching the evolving art.

Etti Shalev, *A Figure in the Landscape. Stone. From Tel Hai 83, Tel Hai, Israel.*

Stone sculptor Micha Ullman was also inspired by the idea of the mountain in the upper Galilee. His project, *Heavens*, was hewn from a rock on the upper slope of the mountain, like a large, rough throne, facing upward as if about to fall. Ezra Orion's art, also relating to the natural as well as political elements of the land, consisted of reinforcing the Afro-Asiatic rift by deepening the wadi, the dry river bed that geographically and historically separates the area.

Personal Responses

Three artists, members of the kibbutzim in the upper Galilee, created works that were rooted in their personal experience of the tense atmosphere of living by the war-torn border. Ophira Barak experienced the pain of losing her son in the war. "I felt a need to express my personal sorrow, the intimate, concrete events." In a space nearly black, she displayed life against death: images of open fields were painted on walls surrounding an area in the center of which a dark basalt rock was laid upon natural grasses of the fields.

Hanina Neufeld from kibbutz Kfar Giladi created *Among Fences*, an environment expressing the political and existential condition of being both surrounded and protected, but feeling closed in and fearful at the same time. David Fine, relating to some of the same influences, utilized ancient construction techniques to create an arch of native basalt rocks. The metaphor arises from the rocks' locking physically together in tension, gaining support from each other without help from the outside.

Myths and Legends

Menashe Kadishman drew from the more nostalgic elements of the Israeli scene: he cut-out and colored iron donkeys which were placed on and within a mountain of basalt rocks. He said: "Donkeys; cypress, and the ship are actual memories of a beloved site." Out of this imagery, Zadok Ben-David created a mythical cypress, formed of rings of wood.

Inspired by the contemporary myths of Tel Hai were Ivan Schwebel and Zigi Ben-Haim. By the entrance to Tel Hai, Schwebel's work dealt with the legendary *Trumpeldor*, the handsome Israeli military hero who died in the war in Lebanon. On one side of a white wall was the painted image of Trumpeldor gazing out at the contemporary scene, on the other, he was depicted in the midst of his heroic struggle in a spontaneous and expressionistic manner. Zigi Ben-Haim's *Legion of Titans* were seven colorful "creatures" appearing to force their way on concrete legs along the historic mountain path used by the heroes of Tel Hai.

Dennis Oppenheim, whose sculpture of dreams and nightmares was entitled, *Journey of an Exploded Dream*, commented: "A project like that elsewhere will take six months to build and about 30,000 dollars. Here it was done in kibbutz Manara by voluntary workers in two weeks." Oppenheim's work was just one example of how the war, with its detritus of burnt olive trees and bomb shelters affect the art works created there. A sculpture by Zvi Hecker, which was installed at the 1980 meeting, was hit by a rocket in 1981, and the exploded remains now serve as a memorial.

It is important to mention that a significant number of works created for the particular environment of Tel Hai reflected not only the place itself but also the atmosphere of creation engendered by the presence of the international community of participating artists. The synergy of their efforts reinforced the idea which inspired the meeting and helped to make it, as John Perreault, the New York art critic noted, "a unique event." Tel Hai 83 was just a beginning to what in the future will become a "promising land" in which contemporary art can grow and develop.

Hanina Neufeld, *Among Fences*, wire mesh environment. From Tel Hai 83, Tel Hai, Israel.

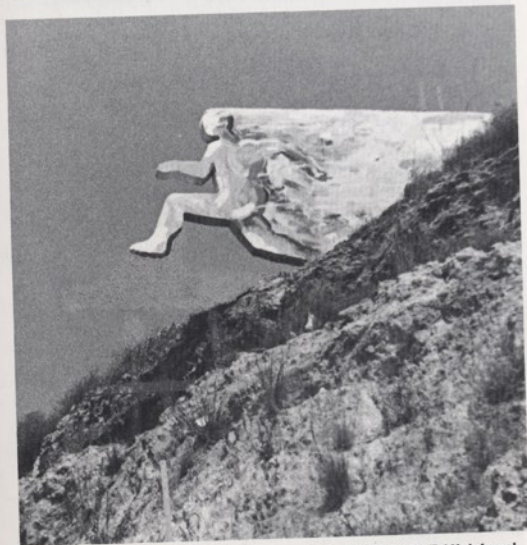
Ilan Averbuch, *Untitled*. Branches and rock. From Tel Hai 83, Tel Hai, Israel.

David Fine, *Arch of Basalt Rocks* (Kiryat Shemona in background). Basalt rocks, c. 9 ft. high x 12 ft. wide. From Tel Hai 83, Tel Hai, Israel.

Zigi Ben-Haim, *Legion of Titans*, 1983. Concrete, steel, painted fiberglass. Each unit 13 ft., overall 34 x 8 ft. From Tel Hai 83, Tel Hai Israel.

Avraham Eliat, *The Running Man*. Concrete wall. From Tel Hai 83, Tel Hai, Israel.

While most of the participants at Tel Hai events are Israelis, several artists are invited from abroad. The following artists participated this year (in alphabetical order): Yoram Alek, Meir Amor, Ilan Averbuch, Ophira Barak, Adina Bar-On, Zadok Ben-David, Zigi Ben-Haim, Roni Ben-Zvi, Ami Berkman, Abraham David Christian, Jurgen Claus, Michael Druks, Avraham Eliat, Dorit Feldman, David Fine, David Frumer, Moshe Gershuni, Jochen Gerz, Tsvi Gera, Buky Grinberg, Israel Hadany, Stephen Horenstein, Menashe Kadishman, Anish Kapoor, Dany Karavan, Micha Laury, Yehuda Levy, Haim Moar, Yossi Mar Haim, Joshua Neustein, Hanina Neufeld, Dennis Oppenheim, Erza Orion, Dov Or-Ner, Rina Peleg, Naom Rabinovich, Rodney Ripps, Yadid Rubin, Buky Schwartz, Ivan Schwebel, Etti Shalev, Siona Shimshi, Mauro Staccioli, Nachum Tevet, Michal Ullman, Doron Yahalom and Penny Yasour.

A catalog of Tel Hai 83 was co-sponsored by the Discount Bank of Israel and the American Israel Culture Fund. It is available for about US\$10, plus postage, from Ilana Bauman, Art Director, Tel Hai College, Tel Hai, Israel.

Tsipi Ben-Haim is an Israeli correspondent on New York art events who reports also on art events and exhibitions in Israel for national and international journals.

With special thanks to Dr. Martin Weyl, Director of the Israel Museum for providing additional information and photographs.

Sculptors International 2-4

מפגש "תל-חי 83" לאמנות בת זמננו - ייפתח ביום רביעי, 31 באוגוסט וימשיך עד מוצאי שבת, 3 בספטמבר.

במפגש, שייקחן בתחום מכללה תל-חי שבגליל העליון ובנופים המקיפים את זה, יוצגו 50 יצירות של

פיטול בטבע

יצירות בחללי-פנים

מיצגים, מוסיקה סביבתית ומולטימדיה.

ייערך סימפוזיון בנושא: הקשורת, אמנות וחינוך, וייבחנו הרצאות של אמנים על עבודתם.

הפיטול בנוף הפתוח נוצר על ידי האמנים כהודש לפני תאריך הפתיחה, ומרמזת העבודה נמצאת בתהליך התקנה מואץ.

מבנה קדישמן יוצר פיטול גדול-מידות המורכב מ-50 מטרים מעוקבים של סלעי בזלת כהים שבהם "שחולים" כעשרה חמורים, בקנה מידה טבעי, העשויים מלוחות פלדה. סמוך לפתיחת המפגש יצבע קדישמן את הסלעים והחמורים - בצבעים עזים, כדי ליצור "ציון תל-חי" באבן וכרזל בתוכו של נוף תל-חי.

(במפגש תל-חי בשנת 1980, הציג קדישמן כבשים חיות שגבן נצבע בבחול, ליד

עצי אקליפטוס שאת הגזעים שלהם הוא צבע בברדלס ובחלל)

דבש אופנהיים, הפסל האמריקאי מן הכולטים באמני עשירים השנים האחרונות,

שורה עתה תל-חי ומתכנן פסל מתכת. יאמן האמריקאי מאורו טט'יולי יוצר

פסל מינימליסטי, בקיר השתל-חי.

מיכה אולמן יוצר בפסגת הר 89-תל-חי סביבה פסולית העשויה מתעלה חצובה בסלע,

ועליה כסא עשוי אבן החלוד על גביה לפני הוצאתה

בתוך כפת-ענק ניבנו 14 חללים, שבתוכם יתקיימו אירועי עבודותיהם המטלטלות ציור ופיטול. כאן אנו מוצאים את האמן האמריקאי רודני ריפט, הגרמנים יורן

גרין ודויד כריסטיאן, את האמן האנגלי אניש קפור (היוצר מבנים בקיום ועליהם

מפוזרות אבקת פלגמנט בצבעי כחול, אדום וצהוב).

ליד אמנים ישראלים בעלי מוניטין במשך גרשוני, נחום טבת ומיכה לורי - יציגו

האמנים הצעירים: ציבי גבע, בורוך יהלום, יורם אפק, דורית פלדמן ופני יסעור.

מתחילת המפגש ביום רביעי, 31 באוגוסט - יהודה צלילי מוסיקה בסירוגית במרחב

תל-חי, ומדי יום משעה 10 בבוקר ועד 10 בלילה ייערכו מיצגים ומופעים.

יוסי מר-חיים, בסיוע מיכשור הגברה שיוצב על ההר וליד חצר תל-חי, יפיק את

יצירתו "פעימרת הלב של הר תל-חי"; סטיב הורנשטיין ייצור מוסיקה סביבתית

שהישמע על פני שטח של מספר קילומטרים ושתגרם לתחושה של צורות בחלל.

במרכז המבנים האסליתיים החלל-ממדיים - הוא ינגן בכלי נשיפה, וייצור עימות

בין מוסיקה אלקטרונית שאותה "בישל" במעבדה לבין מוסיקה חיה.

עדינה בראון, המיצגנית שהופיעה גם בתל-חי בשנת 1980 - תופיע במיצג מורכב

הכוללת משטח דשא ועליו 60 חתולי קרמיקה בגודל טבעי, בריכת מים וצלילים.

בתחום מכללת תל-חי מותקנות 2 מסעדות לשרות הקהל, דבתי ההארתה באזור ערוכות

לקליטת המבקרים הרבים. (במטולה, בית הארחה הגרמנים ואיילת-השחר, מלון

הצפון בקריה-סמונה).

ה'רצ"ה - הרמ"ה

מפגש גא-מי 83 אמן הג ממנו, שיפגש ביום רביעי
ב האקוסט וייטלס אנדנה יום רצ מוצאי שבת, 3 בספטמבר
ווצנו 50 פלייקטים במחמי הקיסר בטבר, רבאלה גאלי-
פנים בג'ק כיפג-רמ וייטל מיצנים, מסיקה סניג
אמולטימדיה, אנול הפג.
מצי ולם, מטלה 10 בג'ה וצ 10 באלה ייטל מיצנים
מ'פמים אלה:

רצונה ברמון, במיצנ ג' פנ דטא נטוי ואליו 66 גאלי קרימיקה
ג'וצל טני, מיכג מים וצאלי מסיקה
להקד הממל הקוצמ במופי ג' דטא הקצול הצמא למ
גא-מי.

להקד הממל ג'מ קטנים סולנים. המסיקאים וסו מראים
1 סטי ג'קטטי יפיק מסיקה סניג המטל ג'מסיקה אקטוליו
ונ'נה 2 טים. יהוצה לוי יצני צורה ג'מסיקה הכולל 4
סטי מסיקה אקטוליו 4 נ'נים בהפטה חיה.
ג'מי בקרמ יפיק מ'פס מולטימדיה לוי גמולל צ'ר והמטל
ג' סני דטל אנדול. פיסול המטל צולל, קוי צצ מואר, מסיקה,
ססטל ג'מ'ה - מ'קנים ג' יציל "קאזיה ג'ל".
מיצנים נ'פסים וצאלי מסיקה מדישה ילגלז בנול גא-מי
המטל 4 מ'ופ ג'מ'ה צ'ציל פיסול ג'מ'ה מ'פסים
מ'פסים הממל ג'מ'ה 2 סטנול מ'יצנים ג' ממנו.

מפגש "ל-83" אמנה גרמנית - "פגה" זילם רכובי, 31 באוקטובר
איימלך רצ מולדאו שגר, 3 בספטמבר.

במפגש, שיזרק בהחלט מלאך גל-הי לטעמי המיון וזנפים
המקיימים את זה, יוצגו 50 פרויקטים של
פיסול בטבר

צ'ינג גולד-פנים

מי ציגים, מוסיקה סביגה ומולטימדיה.

יזרק סימפוזיון בקול: מולדאו, אמנה ואינך, אינך הוצאה
של אמנים מולדאו.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

הפיסול בקול הפגה נוצר על ידי האמנים באבזל רפני גאיון
והפגה, ומרביג העלצאבזל גרמניה הגרקה מאר.

משה קדולאן ורצ פיסול גרמניה-מולדאו מאר 50-סטטוס מאר
ל סטטיסטיקה גרמניה סטטיסטיקה גרמניה מאר, בקר

Public Art and Early Media Archive

זה טבר, העלויים מולדאו פגה. סמך הפגה המפגש
צבר קדולאן אל הפסלים והמארים - צצצים צצים, כדור איצור
ואל מולדאו "באבזל וברל בגבול של קול גל-הי."

מפגש גל-הי גרמניה, הציג קדולאן ככלים חיל לטבן רצ
כמו, איצ צצ. איקליס סטטוס העצמים שלהם הוא צצ
(גולד).

צנים אפסרתיים, הפסל האמריקאי מן הפולטים באמני ערבים
נים הפאמולו, שלהם צגה גל-הי וטט ומרביג ש פסל
גר. האמן האמריקאי מאבזל סטציונר יוצר פסל מינימליסטי,

קיי הטעמי בגולד הנו
מיכה אולמן יוצר בפסגה הכ גל-הי סביבה פיסולית

האמריקני כ'צנ' ייפס, הנימנים וכן אהר' וצ'צ' כריסט'א
 - האמן האמריקני אנה קבאר (הוא צע' מננים עקיים ואלהם
 ס'צ'ב' אצ'ק' פ'ימנט' הצע'י כאו, אצ'ב' וצ'ה'צ').
 א'צ'צ' אמנים ישראליים צ'א' מוניטין כמשה נעמאן, מאה ט'צ'
 ואיכה אלה - יצ'קו האמנים הצעירים: צ'צ'י ג'צ', צ'ה'ון יהואם,
 יואם אפרק, צ'ה'יג' ראצ'מן ופנ' יסארי.

אמית'ה המפ'ל' צואם יצ'ב'וי, וצ' באוקלס - יחצ'ה'צ'
 צ'ה'צ'י מאס'יקה וס'ול'יג' צ'ה'יג' ג'א'י. ואצ'י-ואס' משה "22'ק' וצ'
 10' צ'ה'צ'י "צ'יט'א' מ'צ'ב'ס' מ'פ'ס'יג' מ'צ'ה'ר' ה'כ'ה'ה' ש'ו'צ'ב' צ'א' ה'ה'ר' ו'א'צ'
 ו'ס'י מ'כ' - ח'י'ם, 1102' מ'צ'ה'ר' מ'צ'ה'ר' ה'כ'ה'ה' ש'ו'צ'ב' צ'א' ה'ה'ר' ו'א'צ'
 אצ'ב' ג'א'י, יפ'ק' אג' יצ'יג' "פ'מ'א'ל' ח'א'ב' ש'א' ה'ה'ר' ג'א'י";
 ס'ט'ב' ה'א'נ'ש'ט'א' יצ'ב'ר' מאס'יקה ס'צ'ב'ג'יג' ש'ג'יט'א'ט' צ'א' פ'נ' ש'ט'א'
 ש'א' מ'ס'פ' ק'א'ל'א'ט'ר'י'ם ו'ג'א'נ'ר'א'מ' א'מ'א'ט'ה' ש'א' צ'ו'ל'ג' ב'ה'א'א' ב'ה'ע'י
 ה'א'מ'נ'י'ם ה'א'ט'א'ל'י'ג'י'ם ה'ג'א' - מ'א'צ'ב'ס' - ח'א' יפ'ן צ'כ'א'י נ'ש'פ'ה,
 ו'צ'ב'ר' צ'ימ'א'ל' ב'ין מאס'יקה א'ק'ט'ב'א'יג' ש'א'ל'ה' "ב'יט'א'" ב'א'צ'ב'ה'
 אצ'ב'ן מאס'יקה ח'יה'.

צ'ה'י'נה ב'ה'א'ן, ה'א'י'צ'ב'ג'י'ג' ה'פ'א'ל'א'ט'ה' ש'א'ל'ה' ש'ה'א'פ'י'ה' ל'מ' ב'ה' ח'י
 ב'ה'ג' 1980 - א'ל'פ'י'ט' צ'ה'י'צ'ב' מ'א'כ'ב' ה'כ'א'ל'ג' מ'ש'ט'א' צ'ש'א'
 ו'א'ל'ו' ס'ס' ג'א'ל'א'י ק'ר'מ'יקה צ'ג'צ'ו' ט'צ'י, צ'ה'י'ג' ח'י'ם וצ'א'ל'א'י'ם.
 ב'ה'א'ל' מ'כ'א'ל' ג'א'י מ'א'ק'נ'א'ל' 2 מ'ס'פ'א'ל' א'ש'פ'א'ל' ה'ק'ה'ל',
 וצ'ה'י' ה'ה'א'ר'ה'ה' ב'א'צ'א'ר' צ'כ'א'י'ם א'ק'א'י'ט'ג' ה'א'צ'ק'ר'י'ם ה'כ'ה'י'ם.
 (ב'א'ט'א'ל'ה' ב'י'ג' ה'א'ר'ה'ה' ה'נ'א'ש'נ'ם א'א'י'ל'ג' - ה'ש'ג'ר', מ'א'ן ה'צ'פ'ון ב'ק'י'י'ג' - ש'א'ל'ה')

מפגש "תל-חי 83" לאמנות בת זמננו - ייפתח ביום רביעי, 31 באוגוסט וימשך עד מוצאי שבת, 3 בספטמבר.

במפגש, שייערך בתחום מכללת תל-חי שבגליל העליון ובנופים המקיפים אתר זה, יוצגו 50 פרויקטים של

פיסול בטבע

יצירות בחללי-פנים

מיצגים, מוסיקה סביבתית ומולטימדיה.

ייערך סימפוזיון בנושא: תקשורת, אמנות וחינוך, ויינתנו הרצאות של אמנים על עבודתם.

הפיסול בנף הפתוח נוצר על ידי האמנים כחודש לפני תאריך הפתיחה, ומרבית העבודות נמצאות בתהליך התקנה מואץ.

מבנה קדישמן יוצר פיסול גדול-מידות המורכב מ-50 מטרים מעוקבים של סלעי בזלת כהים שבהם "שתולים" כעשרה חמורים, בקנה מידה טבעי, העשויים מלוחות פלדה. סמוך לפתיחה המפגש יצבע קדישמן את הסלעים והחמורים - בצבעים עזים, כדי ליצור "ציור תלת ממדי" באבן וברזל בתוך של נף תל-חי.

(במפגש תל-חי בשנת 1980, הציג קדישמן כבשים חיות שבגן נצבע בכחול, ליד

עצי אקליפטוס שאת הגזעים שלהם הוא צבע בורדר ובתחלת).

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

דנים אופנהיים, הפסל האמריקאי מן הברזלים באמני עולם השנים האחרונות,

שוהה עתה בתל-חי ומתכנן פסל נוסף. האמן האיסלנדי מאורו טסצ'ול יוצר

פסל מינימליסטי, כקיר השתול בתוך הנוף. מיכה אולמן יוצר בפסגת הר תל-חי סביבה פיסולית העשויה מתעלה חצובה בסלע,

ועליה כסא עשוי אבן התלוי על בלוקים לפני הדגירה.

בתוך כיפה-ענק ניבנו 14 חללים, שבתוכם יתקינו אמנים את עבודותיהם המסלבות

Public Art and Early Media Archive

ציור ופיסול. כאן אנו מוצגים את האמן האמריקאי וודוויג פס, הגרמנים יוכן

גרץ ודויד כריסטיאן, את האמן האנגלי אניש קפור (היוצר מבנים נקיים ועליהם

מפוזרות אבקת פיגמנט בצבעי כחול, אדום וצהוב).

ליד אמנים ישראלים בעלי מדניטין כמשה גרשוני, נחום טבת ומיכה לורי - יציגו האמנים הצעירים: ציבי גבע, דורון יהלום, יורם אפק, דורית פלדמן ופני יסעור.

מתחילת המפגש ביום רביעי, 31 באוגוסט - יהדהדר צלילי מוסיקה נסיונית במרחב תל-חי. ומדי יום משעה 10 בבוקר ועד 10 בלילה ייערכו מיצגים ומופעים.

יוסי מר-חיים, בסיוע מיכשור הגברה שיוצב על ההר וליד חצר תל-חי, יפיק את יצירתו "פעילות הלב של הר תל-חי"; טיב הרנשטיין ייצור מוסיקה סביבתית

שהישמע על פני שטח של מספר קילומטרים ושתגרום להתחושה של צורות בחלל.

במרכז המבנים האשליתיים התלת-ממדיים - הוא ינגן בכלי נשיפה, וייצור עימות בין מוסיקה אלקטרונית שאותה "בישל" במעבדה לבין מוסיקה חיה.

עדינה בראון, המיצגנית שהופיעה גם בתל-חי בשנת 1980 - תופיע במיצג מורכב הכוללת משטח דשא ועליו 60 חתולי קרמיקה בגודל טבעי, בריכת מים וצלילים.

בתחום מכללת תל-חי מותקנות 2 מסעדות לשרות הקהל, ובתי הארחות באזור ערוכים לקליטת המבקרים הרבים. (במטולה, בית הארחה הגושרים ואיילת-השחר, מלון

הצפון בקריה-שמרנה).

מפגש תל חי נערך על ידי מכון האמנויות במכללת תל חי והמועצה האזורית גליל עליון. אוצר המפגש: אמנון ברזל.

הודעה לעתונות

במפגש תל-חי 83 לאמנונה בת זמננו, שייפתח ביום רביעי 31 באוגוסט ויימשך ארבעה ימים, עד מוצאי שבת, 3 בספטמבר יוצגו 50 פרויקטים בתחומי הפיסול בטבע, עבודות בחללי-פנים בתוך כיפת-ענק וייערכו מיצגים, מוסיקה סביבתית ומולטימדיה, בנוף הפתוח.

מדוי יום, משעה 10 בבקר ועד 10 בלילה ייערכו מיצגים ומופעים אלה :
עדינה בראון, במיג על פני דשא נטוי ועליו 60 חתולי קרמיקה בגודל טבעי, בריכת מים וצלילי מוסיקה.

להקת המחול הקבוצית במופע על הדשא הגדול הצמוד לאזור תל-חי.
להקת המחול המ"ר ב-4 קטעים נטורניים, המוסיקאים יוסי מר-חיים וטטיב הורנשטיין יפיקו מוסיקה סביבתית המשלבת מוסיקה אלקטרונית ונגינה בכלים.
יהודה לוי יציג יצירה חדשנית הכוללת 4 סרטי מוסיקה אלקטרונית ו-4 נגנים בהופעה חיה.

עמי ברקמן יפיק מופע מולטימדיה, לילי שיהיה לתו-ההר, והמבקר על פני הדשא הגדול. פיסול המשנה צורה, קרי צבע מואר, מוסיקה, טכסט של דבקה רז ותנועה - מרכיבים את יצירתו "קוביה בגליל".
מיצגים נוספים וצלילי מוסיקה חדשה ישתלבו בנפרד תל-חי המשובץ מעבה ביצירות פיסול המהוות חתך בטבנומיה של זמננו.

מכון לחיות בישראל
מחלקת מוסיקה
מכון לחיות בישראל
מחלקת מוסיקה

Public Art and Early Media Archive

מלפנים, מ'צנים, מ'סירה ספינות (מולטימדיה)
גלגל 83

מדי וא, מלטה "10 22 ימיו המלחמה הזאת:

ואס מר-חיים, "המלחמה הזאת" : המלחמה

בזוים מאבקים המלחמה הזאת יזי סוטסייזים וכלי
הקשר, הזאת כיכאז ימקוים המלחמה הזאת
ואם הזאת הזאת. גיוולונה כמין המלחמה-אל
ג'הזנהזל הזאת המלחמה-אל המלחמה הזאת

ה' המלחמה הזאת המלחמה הזאת המלחמה
ה' המלחמה הזאת המלחמה הזאת המלחמה

סטיב האנשלין "מלחמה": מלחמה בזוים הזאת
המלחמה. הזאת המלחמה הזאת המלחמה
המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה
המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה

המלחמה 4x4x4 : המלחמה המלחמה 4-מלחמה
המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה
המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה

"המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה

המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה
המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה המלחמה

1. יצירת אמנות זמן/אין דה-רצח

אדם בן אק
און און
און און

2. מחיר
מחיר בן און

3. החל
מחיר הנצח
מחיר שני

החל
דפי

ארכיון אמנותי ומוזיקה וקולנוע

IP
החל
מחיר

THE ISRAELI CENTER
FOR DIGITAL ART
מחיר

4. מחיר
מחיר

Public Art and Early Media Archive

5. מחיר
מחיר

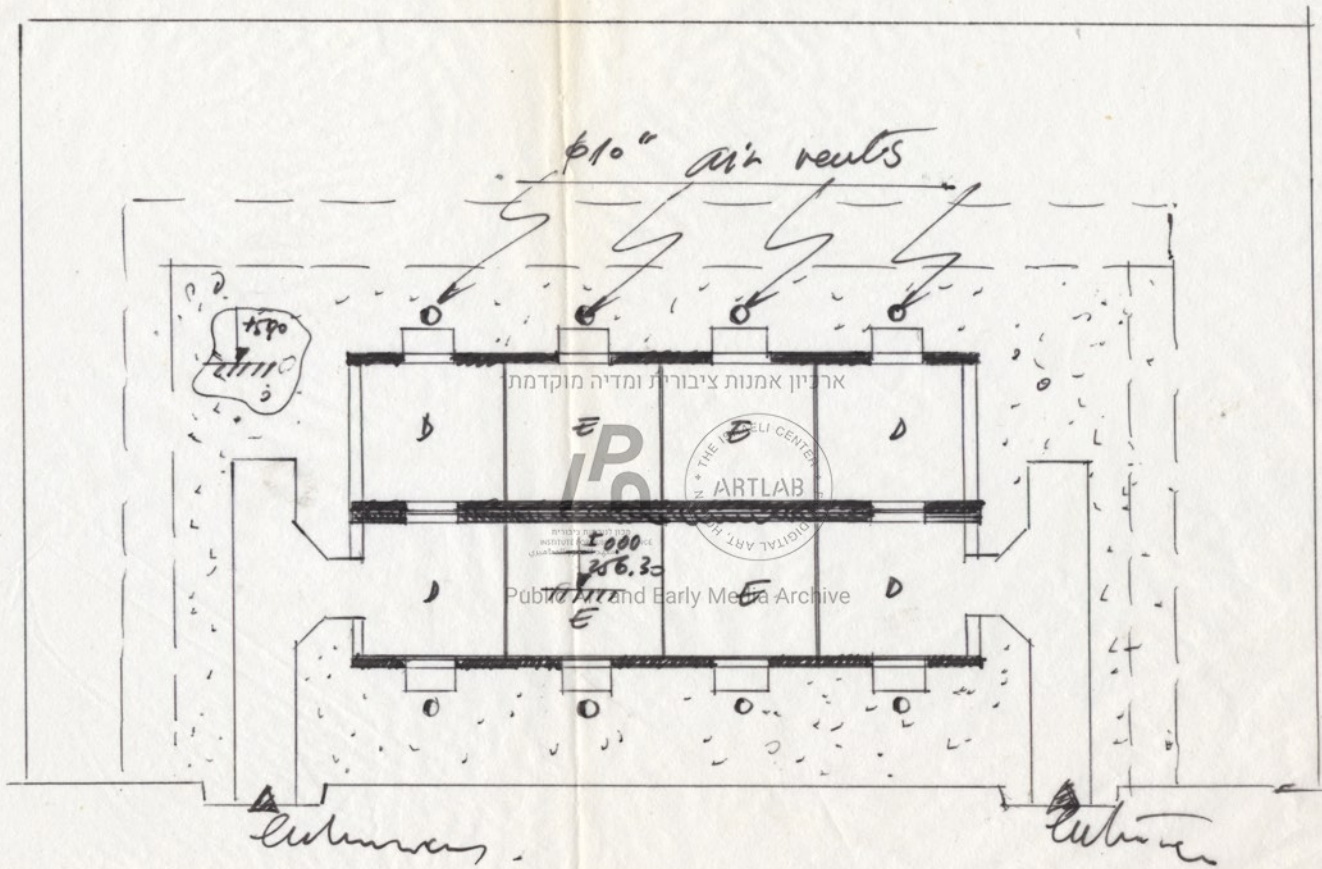
6. מחיר (יצירת אמנות) - זמן/אין דה-רצח

7. החל
מחיר
מחיר

8. מחיר
מחיר

9. מחיר
מחיר

10. מחיר
מחיר

410" atm vents.

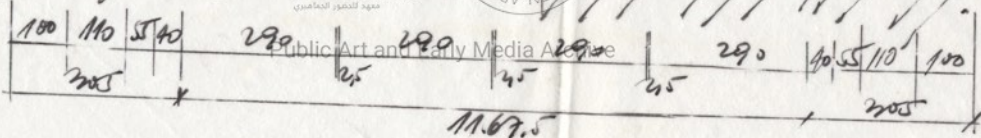
ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

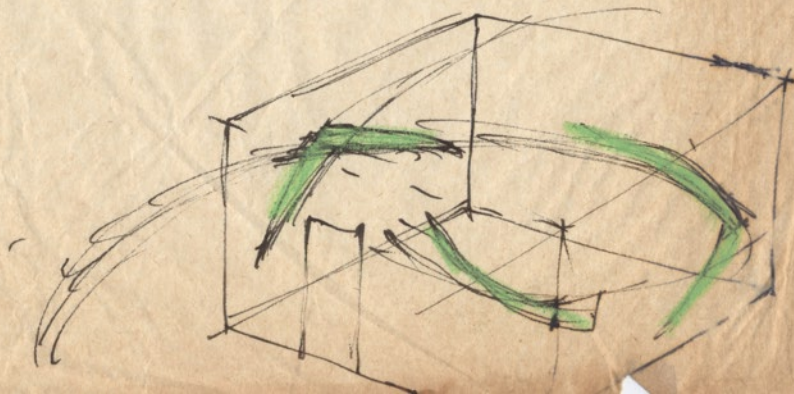
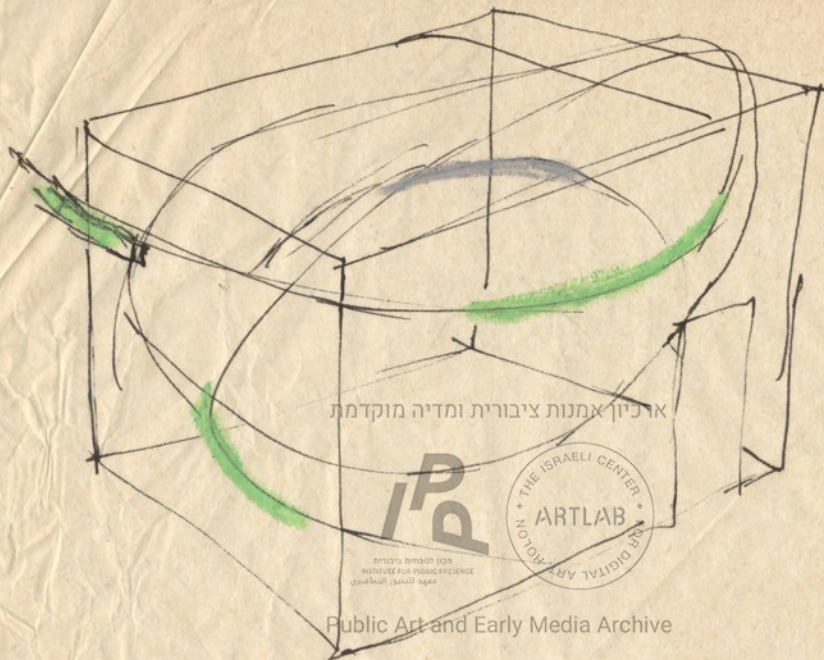
±0.00

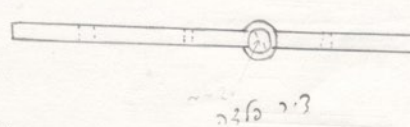
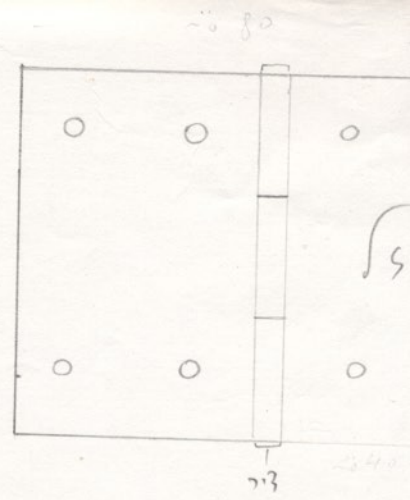
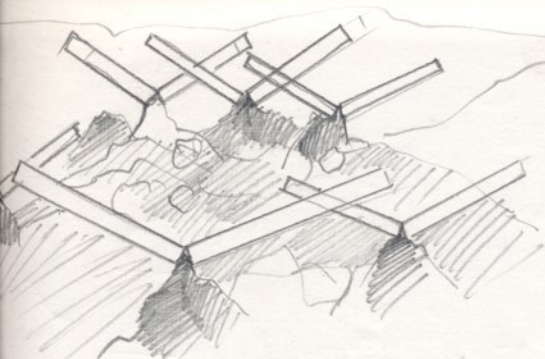

בנין אומנותי
INSTITUTE FOR PUBLIC RESIDENCE
מבנה לתחנת התחנות

Public Art and Early Media Archives

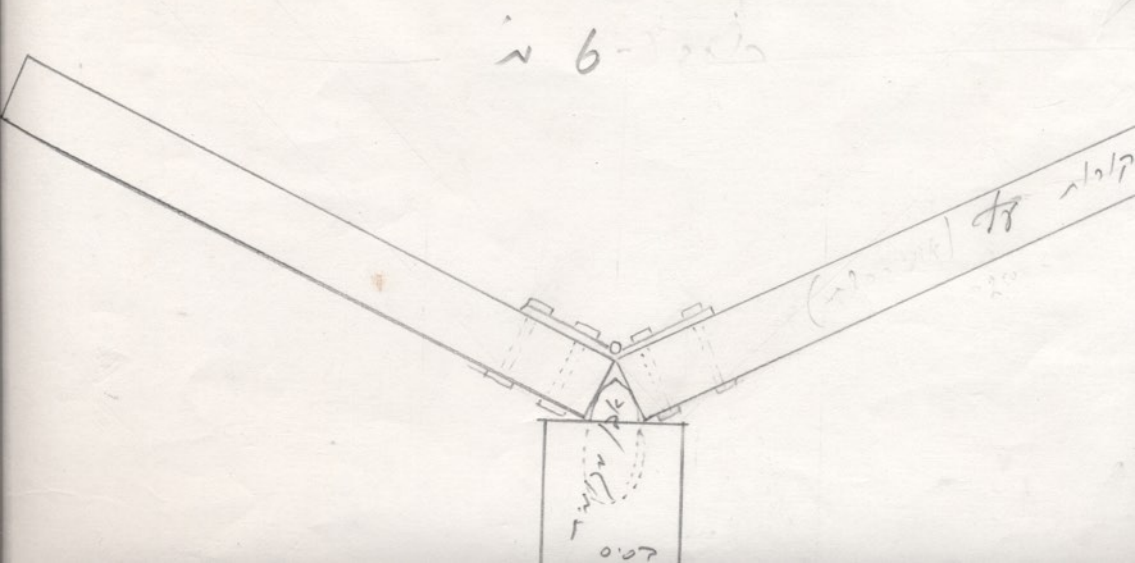

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

GENERAL FEDERATION OF LABOUR IN ISRAEL
CULTURE AND EDUCATION ENTERPRISES LTD.

Dear Sir/Madam

Re: Videotape Production of TEL HAI 83 CONTEMPORARY ART MEETING.

It is our pleasure to inform you that the TEL HAI 83 CONTEMPORARY ART MEETING will open August 31 and close September 3, 1983.

Over 50 world-renowned artists and theoreticians from the U.S.A., Europe and Israel will participate in this unique international art festival, which will include the following creative activities:

SCULPTURE IN NATURE — Using materials from nature in expressing the sculpture's relation to the physical and mythological aspects of the environment.

INDOOR INSTALLATIONS — A huge transparent dome (of the same fabric used in Christo's projects) will be divided into spaces where artists will create individual indoor environments. Special emphasis will be given to expressive fresh-color New Image trend.

PERFORMANCES, HAPPENINGS, ENVIRONMENTAL MUSIC, MULTIMEDIA & VIDEO CREATIONS — Following the great interest in these activities in TEL HAI 80, which featured Allan Kaprow and Chartotte Moorman (whose plan to play cello in a helium balloon hovering over the TEL HAI site was discarded for security reasons).

TEL HAI 83 CONTEMPORARY ART MEETING is organized by 27 kibbutzim of the Upper Galilee and will be held on the grounds of TEL HAI College and Arts Institute overlooking the Lebanese border, Golan Heights and snow-capped Mount Hermon.

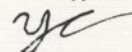
Due to the importance of the TEL HAI 83 CONTEMPORARY ART MEETING and the great interest of the international art community in the event, The Cultural Center of Israel Labor Federation is producing a 50-minute ¼" or ½" video presentation (and catalogue) of TEL HAI 83, showing artists at work, interviews, meeting with international art personalities and taking a close look at the process of creation in the exciting Galilee landscape and Kibbutz workshops. This to enable museums, art departments and cultural centers around the world to experience a unique art event presented thousands of miles away, and use it as a study of contemporary art creation in process.

Among the artists invited to participate in TEL HAI 83 are: Richard Serra, Alice Aycock, Dennis Oppenheim, Joan Jonas (USA); Anne and Patrick Poirer (France); Staccioli, Mimmo Paladino, Nicola de Mario (Italy); A.D Christian (W. Germany); Dani Karavan, Menashe Kadishman (Israel) — to name a few.

The Chief Curator of TEL HAI 83 is Mr. Amnon Barzel. Consultant Committee: Mr. Martin Weyl, Director of the Israel Museum and Mr. Marc Scheeps, Director of Tel Aviv Museum. The Trustees include: Mrs. Abba Eban; Prof. Michael Sela, President of the Weitzmann Institute of Science; Mr. Herbert Pundik, Editor of the Daily Politiken, Copenhagen.

The details of ordering the videotape program and catalogue are on the enclosed card.

Sincerely yours,

Yair Cohen
Managing Director

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מרכז תחומי המחקר
אמנות ציבורית ואמנות מדיה
מחקר, תיעוד והנחלה

Public Art and Early Media Archive

Tel Hai 83

International Contemporary Art Meeting
Aug. 31-Sep. 3, 1983

Tel Hai 83

I would like to order a 50-minute videotape of Tel Hai 83

Narrated in:

☐ ENGLISH

☐ FRENCH

☐ SPANISH

☐ GERMAN

☐ 3/4" HIGH BAND N.T.S.C.

☐ 3/4" HIGH BAND P.A.L.

☐ 3/4" or 1/2" N.T.S.C.

☐ 3/4" or 1/2" P.A.L.

☐ 3/4" or 1/2" SECAM.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מודרנית

מכון תרבות וידיה
מרכז אמנות ציבורית
מרכז המחקר והארכיון

Public Art and Early Media Archive

(Mark desired language; indicate any other)

- I am enclosing a check of \$550 for 1 tape.
- Price includes a color catalog, packaging & delivery charges.
- Advisable to order early since number of tapes is limited.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

General Federation of Labour in Israel
CULTURE AND EDUCATION ENTERPRISES LTD.

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל
מפעלי תרבות וחנוך בע"מ

רח' ויצמן 53 • תל-אביב 62091 • טל. 219181 , 256723 • TEL. 256723 • TEL-AVIV 62091 • 53, WEITZMAN ST.

